Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul X Seria II-a Nr. 1749 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 10 decembrie 1954

SPARTACHIADA DE IARNĂ A SATELOR

VINE IARNA! In curînd, întinderile nemărginite ale patriei vor îmbrăca peste tot haină nouă și albă. Atunci, săniuțele vor zbura pe derdelușuri ducînd în zbor copii și tineri cu fețe îmbujorate, pe crestele munților vor coborî în iureș schiorii, iar patinoarele vor fi asaltate de sute și mii de tineri dornici să se întreacă pe luciul de sticlă al gheții. In țara noastră, sporturile de iarnă se bucură de o mare popularitate în mijlocul tinerilor.

Ca și în ceilalți ani, tinerii sportivi din satele patriei noastre vor putea participa în acest anotimp la un bogat program sportiv de iarnă. Cea mai importantă competiție sportivă rezervată tinerilor de la sate este însă Spartachiada de iarnă a satelor.

Spartachiada de iarnă a satelor, organizată de Uniunea Tineretului Muncitor împreună cu C.C.F.S. și asociația sportivă Recolta, are ca scop atragerea maselor de tineri țărani muncitori în practicarea organizată a sporturilor de iarnă și întărirea colectivelor sportive sătești. Spartachiada de iarnă a satelor va contribui în același timp la atragerea spre trecerea normelor G.M.A. de iarnă a unui număr și mai mare de aspiranți, la descoperirea și promovarea de cadre tinere talentate, necesare dezvoltării mișcării de cultură fizică și sport din țara noastră.

Spartachiada de iarnă a satelor va începe la 24 decembrie, odată cu desfășurarea primei etape și va cuprinde concursuri de schi, șah și săniuțe, concursuri care se vor desfășura în cinci etape: etapa pe comune, pe centre de comune, pe raion, etapa pe regiune și finala pe țară la schi și șah.

La întrecerile din cadrul Spartachiadei de iarnă a satelor pot participa toți tinerii din mediul sătesc fără nici o clasificare sportivă, tineri din gospodăriile agricole de stat, stațiunile de mașini și tractoare, gospodării agricole colective, precum și tineri cu gospodării individuale.

In aceste zile, înaintea începerii desfășurării concursurilor Spartachiadei de iarnă a satelor, în întreaga țară tinerii țărani muncitori fac intense pregătiri. Numai în satele regiunii Bacău, tinerii țărani muncitori și-au confecționat anul acesta prin mijloace proprii aproape 200 de schiuri. Urmîndu-le exemplul, mulți tineri țărani muncitori din regiunea Pitești, Regiunea Autonomă Maghiară, folosesc din plin resursele locale confecționîndu-și schiuri, săniuțe sau șahuri.

Și în raionul Timișoara pregătirile pentru desfășurarea întrecerilor Spartachiadei de iarnă a satelor sînt în toi. De curînd, în raion au luat ființă 20 de centre de schi pe lîngă care a fost repartizat un mare număr de instructori voluntari. Numeroși sînt și tinerii colectiviști din comunele Sînmartinul Sîrbesc și Diniaș care au terminat revizuirea săniuțelor și schiurilor, repararea acestora, iar acum așteaptă cu nerăbdare începerea concursurilor.

Inițiată și organizată de Uniunea Tineretului Muncitor, Spartachiada de iarnă a satelor trebuie să găsească un mare răsunet și sprijin în mijlocul utemiștilor, al organelor U.T.M. și C.F.S. Folosind experiența anilor trecuți, organizațiile de bază U.T.M. sătești, au datoria în primul rînd să ducă o intensă muncă de popularizare a Spartachiadei. Pentru aceasta, trebuiesc folosite toate mijloacele, ca de exemplu: gazetele de stradă, stațiunile de radio amplificare, conferințele, discuțiile individuale cu tinerii etc.

In munca de popularizare și organizare a Spartachiadei de iarnă a satelor, un mare ajutor practic îl pot da tinerii învățători, directori ai căminelor culturale, activiști ai asociației sportive Recolta precum și instructorii sportivi voluntari. Numai desfășurînd o largă muncă de popularizare a Spartachiadei, organizațiile de bază U.T.M. vor putea să asigure atragerea unui mare număr de utemiști și tineri în întrecerile de schi, șah și săniuțe.

O atenție deosebită trebuie acordată de către organizațiile de bază U.T.M. antrenării la întreceri încă din prima etapă — și cea mai importantă, etapa pe comune — a unui mare număr de concurenți. De numărul mare al tinerilor care se vor prezenta la startul primelor întreceri depinde succesul competiției. Fără îndoială că printre primii țărani muncitori care se vor prezenta la startul întrecerilor Spartachiadei vor fi tinerii din cadrul colectivelor sportive sătești, tineri care au avut pînă acum posibilitatea să cunoască avantajele practicării în mod organizat a culturii fizice și sportului.

Alături de aceștia, organizațiile de bază U.T.M. trebuie să lupte pentru mobilizarea tuturor tinerilor țărani muncitori la startul întrecerilor, acordînd în mod special atenție atragerii a cît mai multor fete.

In întreaga țară iau ființă în aceste zile comisiile de organizare a Spartachiadei de iarnă a satelor. Odată înființate, aceste comisii trebuie să ia măsuri și să înceapă de urgență pregătirea și amenajarea pîrtiilor de schi și săniuș, folosind sprijinul conducerilor unităților din care fac parte — G.A.S., S.M.T., G.A.C. etc. Acestea se pot face folosind posibilitățile locale precum și sprijinul direct al utemiștilor și tinerilor.

In strînsă colaborare cu colectivele sportive ale asociației Recolta organizațiile U.T.M. trebuie să lupte pentru mobilizarea tinerilor la concursuri în zilele fixate, pentru asigurarea materialelor tehnice necesare, a arbitrilor precum și a tuturor măsurilor necesare bunei desfășurări a întrecerilor.

Utemiștii de la sate au datoria să participe fiecare la această importantă competiție sportivă. Ei trebuie să fie în același timp agitatori înflăcărați ai Spartachiadei, mobilizatori perseverenți ai tuturor tinerilor săteni pentru a participa la întreceri încă de la prima etapă, etapa pe comună.

Au mai rămas puține zile pînă cînd arbitrii vor anunța începerea desfășurării primelor concursuri din cadrul Spartachiadei de iarnă a satelor. Utemiștii și tinerii sportivi de la sate! Folosiți din plin zilele rămase pentru a termina pregătirile în vederea desfășurării cu succes a întrecerilor acestei importante competiții sportive!

Primele întreceri din cadrul Spartachiadei de iarnă a satelor trebuie să constituie un prilej de bucurie, de adevărată sărbătoare, pentru tinerii sportivi de la sate.

Utemiști și tineri de la sate! Participați cu toții la întrecerile Spartachiadei de iarnă, luptați pentru a face din această sărbătoare sportivă a satelor un nou prilej de ridicare pe o treaptă superioară a culturii fizice și sportului din satele patriei noastre!

LA POALELE MUNȚILOR

Străjuit de munți și străbătut de apele cristaline ale rîului Bistrița, satul Gureni din regiunea Craiova prezintă călătorului un minunat peisaj.

Veacuri de-a rîndul în acest colțișor de țară, codrii seculari și-au cîntat din frunze doina iar liniștea nopții n-a fost întreruptă decît de cîntecul cocoșilor de munte îngînat de al celor din sat. Cele cîteva zeci de familii de țărani muncitori se îndeletniceau cu ce apucaseră din bătrîni — cu pomicultura, viticultura și creșterea vitelor. Munca le era grea înainte. Nu li se răsplătea truda nici cu cît să-și astîmpere gurile înfometate ale copiilor.

Intr-o dimineață senină cei din sat au auzit o pocnitură ca de tunet, al cărei ecou pierdut în văi s-a lovit de munți. De pe muntele din dreapta rîului Bistrița a început a se rostogoli la vale primii bulgări ai pietrei de var.

Poalele munților „Vîrtoapele" și „Căciulata" au devenit azi adevărate șantiere ale muncii pașnice.

Inceputul nu a fost ușor. Primul cuptor de ars varul dădea randament mic, dar s-au construit alte 4 cuptoare noi. Varul de aci a luat drumul spre mărețele construcții ale socialismului, spre șantierele unde se construiesc locuințe, școli, cămine culturale.

Tihna codrilor seculari a fost întreruptă. Pe lîngă cuptoarele de var a fost instalată o linie decovil pe care vagoanele circulă fără întrerupere, o moară care este acționată de apă, un gater și 4 circulare acționate de o locomobilă, un scoc de peste 2 km. lungime pe care zilnic coboară sute de steri lemne de foc.

La sectorul Gureni al combinatului forestier al U.R.C.A.D. Tg. Jiu se fasonează lemnul, se fac doage, spițe și chiar multe lucruri mărunte de care au nevoie oamenii.

Țăranii muncitori din Gureni au devenit în parte muncitori la cuptoarele de ars var și mai ales la combinatul forestier. Ei muncesc cu multă dragoste. De pildă, la fasonarea lemnului pentru foc ei au îndeplinit încă de la 1 octombrie planul pe întreg anul și acum dau lemn de foc în contul anului 1955. Corhănitorii Marin Ion, Ursea Pavel și Aron Gheorghe sînt mîndria combinatului; ei își depășesc zilnic normele de lucru cu 60—80 la sută.

Nu de mult, apele rîului Bistrița, poalele munților, șantierele au fost scăldate în lumina razelor primelor becuri electrice. La 4 vărării, la punctele de extragere a pietrei de var, la moară, gater, circular, la podul nou construit, peste tot au fost instalate becuri electrice.

Satul Gureni s-a trezit la viață.

Corespondent
I. ȚEPELUȘ

—o—

Semnarea Planului de Muncă pentru aplicarea Acordului Cultural romîno-maghiar pe anul 1955

Comisia Mixtă Culturală romîno-maghiară s-a întrunit între 2-8 decembrie a. c. la Budapesta. Ca rezultat al tratativelor, duse într-un spirit amical, s-a semnat la 8 decembrie Planul de Muncă pentru aplicarea Acordului Cultural pe anul 1955.

Planul de Muncă a fost semnat din partea maghiară de către Non Gyorgy, locțiitor al ministrului Culturii Poporului din R.P.U., iar din partea romînă de către Nicolae Belu, locțiitor al ministrului Culturii din R.P.R.

(Agerpres)

Minerii din sectorul III

„Trenul duce-n goana lui
Normele minerilor..."

Două versuri de cîntec care aparțin realității. Ele-nseamnă depășire de plan, străduință în muncă, avînt, curajul celor care înving adîncurile pămîntului scoțînd la lumină tot mai mult cărbune, tot mai multă „pîine" pentru industria noastră.

O discuție la comitetul raional

— Să-l desființăm, tovarăși?

— Il desființăm, tovarășe Furdui; nu poate face față planului, nu-l poate depăși.

— Ba nu! — De astă dată tînărul mecanic Cilcev Francisc, sărise în sus ca ars în ședința comitetului raional. Atîta timp cît sectorul III tineret de la mina Vulcan a fost bun, nimeni n-a avut de obiectat nimic. Cît a fost fruntaș pe Valea Jiului, nimeni n-a pus problema desființării sectorului III. Iar acum — aceasta se întîmpla prin septembrie — cînd sectorul e sub plan. „hai să-l desființăm!" Nu, tovarăși, nu! Tinerii din acest sector trebuiesc ajutați, îndrumați și mai departe! Ei vor recuceri locul de cinste numai dacă și noi îi vom ajuta mai mult, le vom acorda încrederea necesară! Eu sînt de părere ca sectorul III să rămînă și mai departe sectorul tineretului; de va fi bine sau de va fi rău, noi sîntem și trebuie să fim alături de ei!

Dar sectorul III n-a realizat planul nici pe septembrie... Cauza? N-a avut pregătirile făcute din luna august pentru luna septembrie...

— Dar planul pe luna octombrie de ce n-a fost îndeplinit?

— Pentru că... nu s-au făcut pregătirile din luna septembrie pentru luna octombrie.

Și povestea asta ar fi mers și mai departe, dacă conducerea sectorului III tineret, ajutată efectiv de organizația de partid și de comitetul U.T.M. n-ar fi terminat odată cu aceste „scuze" trecînd la îndeplinirea planului la toți indicii.

Puțul 7 Noiembrie

In cinstea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie puțul principal de la mina Vulcan a fost numit puțul „7 Noiembrie", iar în zilele lui noiembrie, cînd vagoneții ieșeau la suprafață semnalistul și mașinistul de la puț aveau de lucru mai mult ca oricînd. De la orizontul 480, acolo unde lucrează sectorul III tineret, veneau șiruri întregi de vagoneți încărcați cu cărbune, ce sclipea la lumina puternică a becurilor electrice din galeria principală.

— Allo, suprafața?

— Allo, da, subteranule!

— Ascultă Ionescule, cîte „goale" ai la suprafață?

— Vreo 20!

— Dă-le drumul repede jos, că avem vreo 30 pline!

Zi de zi tot mai mulți vagoneți de cărbune urcau la suprafață. Lucrau grupele de tineret, conduse de tov. Koraccyony Rudolf, Raporteanu Ioan, Sapitco Ioan, Nicoară Ioan și Boyte Pavel.

Utemistul GHEORGHE ZAHARIA din echipa tovarășului Boyte Pavel, lucrează în contul anului 1957.

Florile întrecerii...

Cînd o brigadă de mineri primește flori pentru o realizare frumoasă, atunci aceste flori, se numesc „florile întrecerii"... Nu de mult, grupa lui Boyte Pavel a primit asemenea flori. Ea dă cărbune în contul anului 1957. In brațele vînjoase ale comunistului miner Boyte au fost așezate în ziua de 6 noiembrie flori, un buchet frumos „florile întrecerii".

Pînă în momentul de față mina Vulcan are 3 grupe care lucrează în contul anului 1957. E vorba despre grupele tovarășilor Iovan Andronic, Vizi Andrei, Boyte Pavel, grupe care și-au închinat aceste succese celui de al II-lea Congres al P.M.R.

Inginerul utemist DUMITRU PLAVICHEANU, șeful sectorului.

Inginerul utemist OVANEZ ARABADJAN, șef adjunct al sectorului.

Cîteva cuvinte despre cele două trenuri

Intrecerea socialistă e în toi. Grupa lui Raporteanu Ioan în 14 zile, a înaintat mult mai mult decît prevedeau sarcinile de plan, grupa lui Koraccyony Rudolf în prima jumătate a lunii noiembrie a dat 18 vagoane de cărbune peste plan, grupa lui Nicoară 16 vagoane de cărbune peste plan, a lui Boyte 11 vagoane de cărbune, a lui Sapitco 3 vagoane, a lui Ciurea 9 vagoane, ș.a.m.d...

Făcîndu-se socoteala, după 13 zile de lucru, s-a constatat că sectorul III tineret a dat patriei două trenuri de cărbune peste plan — fiecare tren cu 62 vagoane — deci 124 de vagoane de cărbune.

„Trenul duce-n goana lui
Normele minerilor..."

Numai normele? Da de unde! Și depășirile, rezultat al unei munci entuziaste, al dragostei față de patria noastră care are nevoie din ce în ce de tot mai mult cărbune. Sectorul III tineret de la mina Vulcan este acela care a trimis industriei noastre numai în jumătate de lună 2 trenuri peste plan după care vor urma altele!

Nu de altceva... dar poate că ar mai „îndrăzni" cineva de la raion să mai întrebe:

— Desființăm „sectorul tineretului"?

Cele două trenuri de cărbune, reprezintă cuvîntul tinerilor mineri Sapitco Ioan, Doroftei Teodor, Zaharia Gheorghe... al tinerilor ingineri Plavicheanu Dumitru și Arabadjan Ovanez, care conduc acest sector cu pricepere și cu multă dragoste. Ajutați continuu de comitetul organizației U.T.M. în frunte cu secretarul, tovarășul Beteringhe Vasile, sectorul III tineret va merge înainte.

In mină există o tradiție scumpă: orice angajament trebuie îndeplinit. Tinerii din sector nu vorbesc despre acest lucru, dar el stăruie în gîndul fiecăruia. La ieșirea din șut fiecare își privește tovarășii din noul schimb cu o liniștită și încrezătoare mîndrie: „Noi ne-am îndeplinit planul azi. — Aveți grijă!"

Și cu siguranță că tinerii mineri nu se vor face de rîs. Ei știu că planul anual trebuie îndeplinit la timp.

Corespondent
ANATOLIE PANIȘ

Comunistul IOAN RAPORTEANU, conduce o brigadă de tineret de la pregătiri. Lucrează în contul anului 1956.

URSU DUMITRU, tehnician miner.

IN FRUNTE CU COMUNIȘTII

Țăranii cu gospodării mici și mijlocii din numeroase comune ale raionului Gilort, și-au dat seama că sporirea necontenită a producției agricole la hectar, stă în aplicarea metodelor agrotehnice înaintate. Pentru a aplica aceste metode agrotehnice este necesar ca lucrările agricole să se facă pe tarlale întinse și cu mijloace mecanizate. Convinși că lucrîndu-și pămîntul cu mijloace mecanizate, obțin recolte bogate, 14 familii de țărani cu gospodării mici și mijlocii din satul Busuioci și-au unit laolaltă o suprafață de 20 hectare, înființînd întovărășirea agricolă „7 Noiembrie".

De asemenea și în satul Țăndălești, din comuna Tg. Logrești, a luat ființă de curînd o întovărășire agricolă. Această întovărășire cuprinde un număr de 17 familii de țărani muncitori cu gospodării mici și mijlocii, cu o suprafață de 15 hectare.

Primii care s-au înscris în această întovărășire sînt comuniștii: Ana Belcum, Gheorghe Ilinca, Gheorghe Grigore, Constantin Zidaru, Ion Bîrca și Nicolae Stanciu.

Corespondent
TEOFIL SILVE

In contul anului viitor

Muncitorii, tehnicienii și inginerii din gospodăria agricolă de stat Variaș, regiunea Arad, au depus toată stăruința pentru a termina la timp muncile agricole de toamnă.

Anul acesta, în urma aplicării regulilor agrotehnice, ei au obținut recolte mari la hectar. De pildă, în urma însămînțării porumbului în cuiburi așezate în pătrat, ei au recoltat cîte 5.000 kg. la hectar.

Aceste realizări au fost un imbold în munca conducerii gospodăriei și a tractoriștilor, care în campania însămînțărilor de toamnă au însămînțat 1000 hectare peste plan. In această muncă s-au evidențiat în mod deosebit tractoristul Barbu Nicolae care își depășește zilnic norma cu 130 la sută și tractoriștii Kiș Ioan și Morenciu Nicolae care și-au îndeplinit planurile anuale.

Corespondent
MARTIN TRAIAN

Așa procedează utemiștii

PRINTRE TINERII CRESCĂTORI

Am coborît din tren la Drăghiei-regiunea Pitești. De la gară drumul m-a dus printr-o pădurice de pomi fructiferi, plantație tînără a gospodăriei de stat Clucereasa, secția Drăghiei. La această secție am cîțiva vechi prieteni la care mă gîndeam să mă duc. Bătrînul meu prieten Nicolae Sandu lipsea de astă dată, dar eu cunoșteam pe mulți dintre oamenii de la gospodărie din povestirile moșului.

In acea zi m-a întîlnit tînărul crescător de vite Ion Șchiopu. Și încotro putea el să mă ducă în primul rînd dacă nu la locul său de muncă? Mi-a explicat unele taine ale muncii sale. Astfel, am aflat că în fiecare lună viței de sub îngrijirea lui depășesc cu mult greutatea. Tot atunci mi-a mărturisit care este cheia succeselor lui: cărțile de zootehnie îi sînt un bun sfătuitor.

— Hrănesc vițeii numai cu lapte muls proaspăt, cald. Așa scrie în cărți și așa le place și lor.

Am aflat multe în ziua aceea de la tînărul zootehnician și el mi-ar fi povestit și mai multe, dar treaba-i treabă. Conducîndu-mă către grajdul de vite mari, Ion Șchiopu mi-a amintit că mai are să-mi spună ceva și că înainte de a pleca să trec pe la el.

Ceea ce am văzut la grajdul de vite mari a fost de asemenea interesant. Furajele pregătite special, împrăștiau un miros plăcut. Tînărul mulgător Constantin Popa nu prea mi-a vorbit despre realizările lui, dar nici nu era nevoie. Curățenia care domnea în grajd, vitele bine îngrijite arătau în mod convingător dragostea cu care el muncește. De la vacile pe care le are în grijă, mulge zilnic între 112 și 172 litri lapte peste plan.

„Aceste fapte sînt demne de niște utemiști — mă gîndeam eu. — Dar sînt ei utemiști oare?"

Și tocmai cînd mă pregăteam sa pun întrebarea, Ion Șchiopu mi-a luat-o înainte:

— Ți-am promis că la plecare o să-ți spun o veste.

Cu ochii strălucind de bucurie mi-a povestit cum cu cîteva zile în urmă el și Constantin Popa au fost primiți în organizație.

Buni tineri! Adevărați utemiști!

Corespondent
SEVER GANCI

POPORUL ROMÎN IȘI VA APĂRA PACEA ȘI LIBERTATEA

Darea de seamă publică a delegației poporului romîn la sesiunea Consiliului Mondial al Păcii

Un mare număr de cetățeni ai Capitalei au fost prezenți joi după amiază, în sala „Filimon Sîrbu", la darea de seamă publică a delegației poporului romîn care a participat la recenta sesiune de la Stockholm a Consiliului Mondial al Păcii.

Se aflau în sală oameni ai muncii de diferite categorii, de profesiuni felurite — muncitori, intelectuali, reprezentanți ai cultelor, funcționari, gospodine.

„Să luptăm activ pentru securitate colectivă în Europa și pace în lumea întreagă" — lozinca înscrisă cu litere mari, albe, pe fundalul scenei însuflețea numeroasa adunare.

La masa prezidiului au luat loc tovarășii: acad. P. Constantinescu-Iași, prof. univ. Lotar Rădăceanu, prof. univ. Florica Mezincescu, acad. prof. Ștefan Milcu, Cristea Pantazi, Sanda Rangheț, Ana Lungu, Costache Antoniu, artist al poporului din R.P.R., preot Alexandru Ionescu, vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor, Maria Bolovan, mamă eroină, membră a Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., Simion Simonian, mic meseriaș, membru al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Deschizînd adunarea, acad. prof. P. Constantinescu-Iași, vicepreședinte al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., a subliniat că în momentul de față se desfășoară în întreaga țară o puternică acțiune de protest împotriva manevrelor întreprinse de cercurile occidentale agresive în vederea reînvierii militarismului german.

A luat cuvîntul prof. univ. Lotar Rădăceanu, vicepreședinte al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., conducătorul delegației romîne la sesiunea de la Stockholm a Consiliului Mondial al Păcii.

Problema principală a sesiunii de la Stockholm — a spus vorbitorul — a fost aceea a asigurării păcii și securității Europei. S-a arătat că încheierea de către puterile occidentale a acordurilor de la Londra și Paris reprezintă o nouă și gravă primejdie pentru cauza păcii și a viitorului Europei. In spatele acordurilor de la Londra și Paris, popoarele văd reapărînd acel monstru care în ultimele 4 decenii a făcut Europa să sîngereze de două ori: militarismul german.

De aceea, în cadrul sesiunii Consiliului Mondial al Păcii, a găsit un puternic ecou propunerea guvernului sovietic, făcută cu puțin timp înainte de deschiderea sesiunii, în legătură cu convocarea conferinței europene în problema securității colective și a păcii în Europa.

Prof. Lotar Rădăceanu a subliniat apoi că recenta conferință de la Moscova deschide o nouă și importantă etapă în lupta pentru făurirea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Amatorii de aventuri războinice să știe că orice încercare de turburare a vieții noastre pașnice se va izbi de forța de granit a celor 900 milioane de oameni din lagărul democratic, în frunte cu marea și invincibila Uniune Sovietică. Dacă ațîțătorii la război vor îndrăzni să dezlănțuie o agresiune împotriva popoarelor lagărului democratic, ei vor primi o asemenea ripostă încît însăși existența sistemului capitalist va rămîne o simplă amintire. Experiența a două războaie mondiale arată limpede că numai acesta ar putea fi rezultatul unui al treilea război mondial.

Poporul nostru — a arătat apoi vorbitorul — este atașat din toată inima ideii păcii și securității colective. El este conștient de faptul că acum, mai mult decît oricînd, este necesară sporirea înzecită a vigilenței și luarea unor măsuri concrete — în colaborare cu toate statele iubitoare de pace, în frunte cu Uniunea Sovietică — pentru a apăra în mod sigur, împotriva unei eventuale agresiuni, libertatea și independența sa națională, munca sa pașnică, care are drept scop înflorirea economiei și culturii, ridicarea necontenită a nivelului de trai al oamenilor muncii.

In expunerea sa, acad Șt. Milcu a subliniat că, de la tribuna sesiunii Consiliului Mondial al Păcii, a răsunat încăodată cererea insistentă a popoarelor de a se ajunge însfîrșit la o înțelegere în problema dezarmării și a interzicerii armelor de exterminare în masă. Participanții la sesiune au ascultat cu mare interes raportul în privința efectelor distrugătoare ale armelor nucleare, prezentat de savantul englez E. Burhop, profesor de fizică nucleară la Universitatea din Londra.

Exprimînd sentimentele unanime ale popoarelor, sesiunea de la Stockholm a adresat marilor puteri apelul de a-și dubla eforturile pentru a ajunge la un acord în problema importantă a dezarmării, a interzicerii armelor de exterminare în masă și a folosirii în scopuri pașnice a energiei atomice.

Oamenii de știință și cultură din țara noastră — a încheiat acad. Șt. Milcu — se alătură cu căldură acestui apel, exprimîndu-și voința de a continua în condiții pașnice studiile și cercetările lor, în slujba vieții, a progresului societății, a ridicării nivelului de trai material și cultural al poporului, fără teama că mîine laboratoarele și institutele științifice în care muncesc vor fi ținta bombelor ucigașe.

Preotul Al. Ionescu a arătat în expunerea sa că la lucrările recentei sesiuni de la Stockholm a Consiliului Mondial al Păcii au luat parte — ca invitați sau ca delegați — foarte mulți reprezentanți ai diferitelor confesiuni din lume.

Diversitatea cultelor religioase reprezentate la sesiune a dovedit încăodată că nobila idee a păcii și conviețuirii pașnice între popoare, promovată de Consiliul Mondial al Păcii, a înfrățit sub flamurile ei slujitori ai bisericilor și credincioși din lumea întreagă.

Tov. Florica Mezincescu, membru în Consiliul Mondial al Păcii, a vorbit despre importanța rezoluțiilor cu privire la convocarea unui Congres Mondial al reprezentanților forțelor iubitoare de pace, precum și cu privire la problemele activității culturale a mișcării mondiale pentru pace.

Consiliul Mondial al Păcii a hotărît convocarea în luna mai 1955 a unui mare Congres Mondial al reprezentanților tuturor forțelor iubitoare de pace. Acest mare congres trebuie să fie precedat de manifestări asemănătoare pe plan național, de o mare campanie în toate țările, în jurul sarcinilor politice cele mai importante ale momentului actual, adică lupta pentru orientarea politicii statelor spre destindere, dezarmare și securitate colectivă.

In încheiere, prof. Florica Mezincescu, a arătat că sarcina ce revine mișcării pentru pace din țara noastră este de a desfășura o largă acțiune de popularizare a documentelor sesiunii de la Stockholm, de întărire a muncii comitetelor de luptă pentru pace și totodată de a mobiliza masele pentru întărirea patriei noastre, pentru înflorirea ei continuă și sporirea capacității ei de apărare.

Cuvîntările au fost deseori întrerupte de aplauze puternice. Marele număr de participanți la adunare și-au exprimat printr-o manifestație călduroasă adeziunea totală față de hotărîrile Consiliului Mondial al Păcii, față de Declarația guvernelor participante la conferința de la Moscova a statelor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

Cei prezenți la adunare au adoptat cu puternice ovații o moțiune prin care în numele partizanilor păcii din țara noastră, se declară pe deplin de acord cu hotărîrile sesiunii de la Stockholm a Consiliului Mondial al Păcii și cu Declarația guvernelor participante la conferința de la Moscova a statelor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa, document de însemnătate istorică și care exprimă limpede forța și tăria lagărului păcii, democrației și socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică.

(Agerpres)

Se nasc eroii de care avem nevoie *)

(Urmare din numărul 1748)

II

Există însă o anumită relație — aceea dintre Filip și Matei — a cărei dezvoltare nu poate să nu te pună pe gînduri. Ea se desfășoară vădit în dezavantajul eroului pozitiv. Pentru a o discuta trebuie să ne ocupăm, chiar cu prețul unei paranteze mai lungi, de inginerul agronom Matei.

Om de o energie sufocantă, reflectată într-un limbaj violent (invective usturătoare, imprecații, vocative dure, niciun diminutiv, nici o gingășie) dinamic, aparent aspru dar de o sensibilitate copleșitoare atunci cînd se relevă (scena întîlnirii cu sora oropsită a lui Răghină) — Matei nu e intelectualul apolitic și indiferent, pînă la urmă cucerit de viață — cu care sîntem obișnuiți din multe romane ale noastre. În zugrăvirea intelectualilor apolitici, se pleca în romanele noastre de la un anumit indiferentism, de la o anume plasare a intelectualului undeva, mai departe de viață, ceea ce făcea ca în momentul „iluminării" lui să apară o oarecare premeditare din partea autorului, care îi cam „aducea" în viață... Aici e o viziune nouă adusă de Galan: Matei nu e departe de viață nici un moment; dimpotrivă, îi simte întreaga vibrație, angajat pînă la ultimul nerv.

Dinamismul lui, patima cu care se aruncă în muncă ascund însă numai pentru superficiali tragicul existenței sale. Matei e un inginer dezamăgit, învins, ... de mult, de viața meschină din România burghezo-moșierească. I-au rămas adînci răni morale, ideologice care se închid încet și greu — brutalitate față de oameni, reducerea problemelor vieții la ... „baliverne"; ca un îndrăgostit incurabil, Matei nu și-a pierdut energia, pasiunea pentru muncă, a iubit mai departe viața, oricîte dureri i-a mai provocat — așa cum uneori un om nu se poate despărți de femeia iubită care îl înșeală. Criticii s-au grăbit să vadă în Matei numai un inginer vechi, cu apucături de vechil boieresc care trebuie reeducat. Noi credem însă că procesul complicat urmărit de Galan la Matei e mai substanțial, nu se reduce la „metodele lui Matei cu oamenii muncii", ci merge în profunzime la stabilirea unui raport între viața noastră și cicatrizarea rănilor lui Matei, tipic pentru o anume categorie a intelectualilor. Ne dă dreptate însăși felul cum rezolvă Galan acest proces: el nu se grăbește a-l pune pe Matei sub tutela comunistă ... înaintată: discuțiile cu Filip ... în relief superioritatea ... noastre de viață — nu au, ele ... darul de a domoli asperitățile ... grosolanie, ale lui Matei. Simbioza Matei și Filip, „descoperită" de Dumitru Mircea, e superficială totuși și lasă ... tocmai drama lui Matei. Privind ... Matei îl ajută pe Filip în ... fermei, ba chiar, ... acțiunile directorului. Dar toate acestea-s la suprafață și, ... nu dezvăluie drama lui Matei, ... totodată din vedere procesul de ... a rămășițelor vechiului din conștiința agronomului. Rezolvarea începe nu ... prin simbioza cu Filip ci prin acea ... care se exercită pe cît de fin, pe ... de convingător asupra inginerului, ... viață nouă, în relațiile ample, ... de căldură, pe care le-a creat între oamenii noștri. În clipele cele mai violente de grosolănie, expresii virulente ale acestei drame, Matei primește — spre surprinderea lui — replica vieții noastre, în tot ceea ce are simplu și ..., opus caracterului brutalității și meschinului, capabil să vindece chiar pe cel mai sceptic. Această replică eficace îi aduce pe Matei în întregime ... [illegible] ... care o trăiește de atîta amar de vreme... S-au schimbat raporturile în viață, între- ... recalcitrantul Matei tot mai clar. Mitu Cîrstei vizitiul e din foarte multe puncte de vedere cu 7 trepte peste el, ... Gheza bătrînul ..., ... Marin Doi poate, sau Avram Moș „bodorogul" ăsta care l-a însoțit în ... pe pămînturile fermei și care, spre uimirea sa, știe tot atîtea cît și el, ditai inginer, sau poate asesorii aceia populari de la Călărași, de existența cărora nici nu știa și care l-au tras așa o lecție despre cinstea noului aparat de stat, poate toți aceștia la un loc, cu Filip în cap, sau poate altceva, numit „organizația de partid" — oricum ceva demn și frumos, cu totul nou pentru el (nu, nu o balivernă) care-l înconjoară, care-l asaltează, ... [illegible] ... zont mai amplu, mai luminos. Viața noastră în tot ceea ce are nou înmoaie cicatricele tari ale lui Matei. Nici o premeditare din partea romancierului; nici o „prelucrare" stîngace, nici „o cîrpăceală" greu digerabilă. Încredere deplină în viață, în forța ei de a transforma cele mai dure caractere, în tendința ei partinică, am îndrăzni să spunem...

Și acum să revenim la raporturile Filip-Matei. Critica (vezi remarcabilul articol al Georgetei Horodincă din „România liberă" — 5 septembrie 1954) a interpretat această relație ca o încercare pozitivă de a-l reliefa pe Filip, de a sublinia înaltele sale calități morale de comunist. Dar vai!... cu cît inginerul cîștigă simpatia cititorului, cu atît Filip i se pare — în limitele comparației cu Matei propusă chiar de autor — mai uscat, mai scorțos, o personalitate mai puțin atrăgătoare. În ciuda intențiilor autorului, Matei, deși are de o mie de ori mai multe păcate, ne e mai simpatic, mai aproape. Cum se explică această nereușită a lui Galan?

O explicație ispititoare ar fi cea dată de Dumitru Mircea: romancierul l-a cumințit pe Filip, i-a scăzut din dinamismul cu care a acționat la început și desigur astfel l-a depărtat de cititor; dimpotrivă, lui Matei nu numai că nu i s-a furat spontaneitatea, dar el a preluat, susține Dumitru Mircea, și dinamismul lui Filip. Ispititoare explicație, la prima citire, dar inconsistentă dacă o privești mai deaproape. A ți-o însuși înseamnă din nou a privi static, a pierde din vedere problemele grele care și le-a pus autorul în legătură cu eroul său principal. Lui V. Em. Galan nu-i e propriu dozajul farmaceutic: atîta chibzuință — atîta dinamism, ca eroul pozitiv să nu fie nici prea, nici foarte foarte. Filip nu a cedat ca atare nimic lui Matei, mai ales că Matei e privit la aceeași tensiune, într-o dezlănțuire continuă a energiei, care pe unii i-a și supărat. (Vezi același articol al lui Dumitru Mircea, ca și cronica lui Eugen Campus). Romancierul a încercat reflectarea unui proces complicat, de care foarte puțini scriitori s-au apropiat: maturizarea eroului pozitiv. Mai domnește multă... metafizică în acest domeniu, chiar în romane valoroase ale literaturii noastre. Profund legat de dialectica vieții Galan a părăsit o optică închistată, rigidă și s-a ridicat la înțelegerea eroului său în însuși procesul de modelare a caracterului, ori cît de pozitiv ar fi dintru început acest caracter. În această lumină e de la sine înțeles că autorul ar fi păcătuit dacă il privea pe Filip doar ca un om energic, dinamic, radical, cum se dezvăluie în primele pagini. Inevitabil, după alungarea violentă a lui Răghină, problemele fermei îi cer mult mai mult calm, reținere, echilibru. Inevitabil, cu cît pătrunde mai adînc în viața de zi cu zi a fermei, Filip face tot mai puțin apel la dinamismul, la elanul său (fără a le exclude), obligat să-și formeze încet-încet noi cunoștințe, să analizeze mai profund și mai ponderat, să prevadă mersul lucrurilor, să stăruie în judecăți, ferindu-se să acționeze după primul imbold al inimii, cum a făcut atît de firesc față de Răghină. E un proces tipic pentru activiștii noștri de partid, intrați rapid și cu elan într-o muncă nouă și necunoscută.

Iată cum alături de transformarea dramatică a lui Matei, autorul aduce procesul de mare interes pentru noi al maturizării lui Filip, proces desigur mult mai puțin „spectaculos" și cu mai puține „efecte". Ce se observă însă urmărind această comparație propusă de V. Em Galan? Procesul lui Filip nu are plasticitate artistică; e o maturizare „uscată", rece, fără nerv. Avem impresia că aici, în reliefarea acestui proces foarte dificil, autorul a fost trădat de propria sa concepție despre erou; aici a apărut latura ei slabă. Prins în acea rețea de relații cu cei din jur, în veșnică comparație cu Matei și cu ceilalți, niciodată față în față cu el însuși, copleșit de sarcini, Filip nu are răgaz „să respire", să se ridice o clipă măcar deasupra muncii și să mediteze la el, la drumul lui. Orizontul de viață, de idei, sufletesc nu se lărgește; nu-și găsesc în Filip un ecou convingător greutățile construcției. Se resimte aici lipsa unei analize psihologice profunde.

Transformarea lui Matei are în schimb o incontestabilă forță artistică. Nu ne lăsăm furați de exploziile lui verbale, de pitorescul lui. Drama lui are plasticitate, are emoție, tensiune — adică tocmai ce-i lipsește lui Filip. Un singur exemplu: Matei, ... lui Răghină, are revelația zguduitoare a mediocrității întregii sale vieți, a „baliverniștilor" ei, am spune. Un singur ecou biografic, de mare frumusețe, ... irezistibil simpatia noastră față de inginer. Asemenea răsucire interioară, asemenea punct dramatic, de pildă, lipsește din păcate în creșterea lui Filip. E foarte elocventă în această direcție lipsa unei biografii bogate care să aibă rasunet, implicații în maturizarea eroului. Relațiile lui Filip cu Cristina — cu tot începutul dragostei lor, în tumultul anului 1945, ... și delicatețe — ... momente deajuns de ... — sosirea Cristinei la Lespezi cu mica criză de gelozie — surprinzătoare față de ... și bunul gust cu care autorul rezolvă majoritatea situațiilor. (Ar fi însă dogmatic să limităm viața sufletească a lui Filip la relațiile cu soția sa. Cum am arătat, sînt multe probleme vitale pe care Filip le trăiește intens, integrîndu-le în viața sa personală, dîndu-i relief).

Oricum, cititorii așteaptă ca în volumul doi, autorul să se aplece cu mai multă atenție asupra personalității lui Filip, să-l îmbogățească expresivitatea, desăvîrșind victoria obținută în acest prim volum.

Am insistat într-atît asupra lui Anton Filip și asupra raporturilor sale cu ceilalți eroi pentru că prin ei, prin aceste relații, Galan a reușit în cea mai mare măsură să ... ceea ce ... [illegible] ... literaturii noastre — ritmul epocii noastre, febrilitatea ei, ... — sensul. Să nu ne ...: problema aceasta fundamentală n-a fost rezolvată de Galan prin aceea că a cuprins doar trei săptămîni extrem de bogate în fapte de viață — dîndu-ne acel farmec al unității de timp concentrate.. Și nici arta cu care povestește Galan — nervos, rapid, poate prea rapid, schimbînd pe nesimțite planurile scenele, cu un rar simț al „intrărilor" și „ieșirilor" — nici ea nu-i hotărîtoare deși aduce o bună contribuție. Galan a înțeles că febrilul vremilor noastre este asigurat de puterea cu care se dezvoltă noul, înfrîngînd orice obstacole, de influența lui extraordinară azi, de forțele proaspete pe care le descătușează, atrăgîndu-le magnetic în orbita lui, de presiunea pe care o exercită neîncetat asupra pozițiilor vechiului.

Apariția lui Anton Filip are forță de torpilă: el pătrunde vijelios, fără nici o introducere prealabilă în viața fermei, în viața oamenilor cinstiți ca și în viața dușmanilor Galan subliniază cu voluptate momentele acestea de erupție ale noului care cucerește — invincibil — poziții puternice.

Spiridon Nedelea, țăran bătrîn, muncitor și tenace pe care nu-l poți cîștiga cu una cu două, o leacă sceptic în privința bunului mers al satului, e cucerit totuși fără rezerve de Filip, deși l-a auzit doar cîteva minute și atunci trăgînd cu urechea la ușa primăriei și privind cu un singur ochi prin crăpătură. Filip înfrunta pe conducătorii tiranici ai satului, cei care, după cîte știa Nedelea, aveau pîinea și cuțitul — și numai această scenă uimitor de nouă (să fie pus cu botul pe labe notarul!) aproape că-l amețește pe calmul Nedelea. Tot ceea ce urmează are o savoare emoționantă: Nedelea aleargă la Dincă Giorovan să-i spună ce-a văzut și ce-a auzit la primărie; vrea să-i redea vorbele lui Filip, dar prea e entuziasmat ca să nu le umfle, așa, puțin, ba chiar puțin mai mult — el, om în toată firea: „Voi — cică — aici vă purtați cu oamenii mai rău ca tîlharii de drumul mare! Hoților! le striga..." Filip nu spusese asemenea vorbe, dar esența ideilor sale noi, curajoase, comuniste — aceasta o pricepuse Nedelea și-l cîștigase definitiv, permițîndu-și — de ce nu? — o relatare „personală"...

Forța unor episoade ca înlăturarea lui Răghină și a bandei sale, ședința de la primărie, se bizuie de asemenea pe afirmarea „eruptivă" a noului.

O importanță deosebită atribuim faptului că Galan a reușit să ne dezvăluie caracterul de „front" închegat, masiv, al noului. Un asemenea „front" format din oameni care nu se cunosc prea bine — Filip și asesorii, Marin Doi și Mindirigiu, de pildă — oameni uniți însă prin educația primită de la partid, „frontul" lor încercuiește pozițiile înapoiate ale inginerului Matei și le presează convingător, aducîndu-l pînă la acel moment tulburător pentru drama sa, cînd simte nevoia organizației de partid... În jurul lui Filip se string sigur cei mai buni oameni ai fermei, ai satului și toată această concentrare de forțe proaspete, trezite la viață de comunistul nostru, asigură și suflul de ofensivă neîntreruptă, a noastră, care străbate romanul cu prisosință.

Trebuie subliniat — ca un fenomen cu totul îmbucurător în romanul nostru nou — umorul care izvorăște deseori din asemenea scene în care noul covîrșește vechiul, transmițînd cu vigoare acel optimism propriu zilelor noastre. Contabilul Olteanu, de pildă, personaj dintre cele mai reușite, e luminat mereu, cu o anumită ostentație chiar, prin contrastele scăpărătoare pricinuite de ciocnirea bruscă a ideilor noi, energice ale lui Filip cu personalitatea sa — timidă, retrasă, conservatoare pînă la naiv (pentru Olteanu nu există, bunăoară noțiunea de „tovarăș". El scrie: „tractoristul nostru domnul Ion N. Nicolae, domnul Mihail Prodan, mecanicul fermei..."). Galan se preocupă consecvent de sublinierea acestui umor și în afară de Sütö și Remus Luca în schițele și nuvelele lor nici un alt prozator al nostru eredem că nu o face cu atîta pasiune.

Este necesar să urmărim cum mijloacele artistice ale lui Galan sînt adaptate pentru reflectarea vieții în ritmul ei febril. În general, despre arta lui Galan nu s-au scris prea multe, deși oricine își poate da seama că „Bărăgan" e opera unui scriitor de talent, cu personalitatea sa definită, cu stilul său original.

Galan, repetăm, nu vădește înclinări deosebite spre analiză, spre tablou, spre portret. El se grăbește a stabili contacte între eroi, prinzîndu-i în acea largă rețea de relații prin care viața curge nestinjenită, și apoi le dă cuvîntul. Lui Galan îi place să-și audă eroii — e un auditiv. Olteanu ca portret fizic, de pildă, e insuficient. Apare cu totul pe neașteptate în clipa în care Filip, ... [illegible] ... Răghină și Horoțiu ... [illegible] ... Filip.

— ... nu v-am observat... Atunci eu ... Cred că sînt cam ... la ședința dumneavoastră. Mă numesc Ilie Olteanu și sînt... sînt... ... sau ar trebui să fiu... un fel de referent".

Dialogurile lui Galan sînt pline de ... [illegible] ..., constituind principala formă de manifestare a eroului, ... sensibile ale fiecărei mișcări sufletești. ... [illegible] ... aceasta artă a dialogului a fost deprinsă la școala lui Caragiale. Îți întărește impresia aceasta predilecția lui Galan ... — pentru acel stil liber indirect (vorbire a autorului cu cuvintele eroilor) căruia tot Caragiale i-a dat o strălucire neuitată. Stilul liber indirect este — alături de dialog — mijlocul cel mai frecvent în romanul lui Galan pentru a transmite tensiunea eroilor, pentru a menține tot timpul contactul între ei.

... simț al vieții care-l caracterizează pe V. Em Galan ca și pe eroul său, se oglindește și în ... construcției episodului, al cimentării episoadelor între ele ... În această direcție romanul său relevă ... logica simplă și ... a construcției generale care poartă, am îndrăzni să spunem, pecetea ... [illegible] ... Construcția este bazată pe patru cercuri mari de episoade, ... [illegible] ... lui Filip cu ... [illegible] ... litatea înconjurătoare. După o plasare rapidă în cadrul general, drept introducere, (centrala A.F.S.M., A.F.S.M.-ul regional), Filip ia contact cu lumea fermei, apoi etapa a doua — satul, etapa a treia — fermele din jur, în cele din urmă — ... Fiecare etapă e anunțată subtil de cea precedentă. Acea „discuție" a ordinelor de repartizare de pildă îi-anunță de acum pe Vițu și Hector Pană Grănicerul. Vizitele lui Filip la Cringași și Bîrsani pregătesc ingenios apariția lui Lencu, sub oblăduirea căruia își fac de cap, fiecare în felul său, cei doi directori...

Asupra caracterului stufos al construcției, ca și asupra caracterului disparat al episoadelor (Dumitru Mircea) credem că e riscant a te pronunța, avînd doar elementele date de primul volum. Abia în lumina evenimentelor din al II-lea volum se va putea aprecia dacă a fost sau nu necesar autorului să-l părăsească vremelnic pe Filip pentru a ne pregăti în ultimele episoade ale volumului — evoluția lui Erhan și a lui Matei, dacă au sau nu vreun rost în acțiune tractoriștii lui Bucurașu...

În orice caz, ajungînd la sfîrșitul primului volum al „Bărăganului" cititorul se interesează repede „ce face tovarășul Galan cu volumul II? „E una din cele mai palpabile dovezi ale reușitei scriitorului, fără jumătăți de măsură, deși mai întîlnești cîte un critic (tovarășul Eugen Campus, în concluziile sale la roman) care se joacă cu termenii „o realizare promițătoare, de care putem fi mîndri pe drept cuvînt"... Adevărul e că cititorul nu s-ar prea mîndri cu „Bărăgan" dacă ar fi numai o promisiune. „Bărăgan" e un pas hotărît înainte în literatura noastră nouă.

RADU COSAȘU

* V. Em. Galan: „Bărăgan" (E.S.P.L.A.)

SCRISORI CĂTRE REDACȚIE

ÎMPOTMOLIȚI ÎN NOROI

Crearea unui drum mai scurt între comunele Crivina și Devesel din raionul Vinju Mare a frămîntat ani de-a rîndul pe țăranii din partea locului. Din cauză că lipsea acest drum, oamenii erau nevoiți să înconjoare mult, pe un drum ocolit, pentru a ajunge la cîmp și pentru a-și căra cerealele acasă.

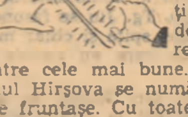
Cu mai mulți ani în urmă, țăranii au ajuns la înțelegerea ca fiecare proprietar ce posedă pămînt pe acest traseu să doneze porțiunea de teren necesară creării lui. Problema însă nu s-a rezolvat. De-abia s-a reușit să se facă un drum îngust, o potecă.

În ultimii ani, sfaturile populare din comunele Devesel și Crivina au luat inițiativa să construiască acest drum. Pentru aceasta s-au cărat pînă acum 450 m.c. de piatră din cei 1.800 m.c. planificați, s-a amenajat o porțiune din drum, dar lucrarea n-a fost dusă pînă la capăt. Așa cum se prezintă drumul acum, el nu poate fi folosit pentru transport, mai ales pe vreme ploioasă. Nefiind pietruit, carele se înfundă în noroi de nu mai pot ieși. Cu toată dorința țăranilor muncitori ca drumul să se termine, lucrările au stagnat și nu se mai preocupă nimeni de această problemă, ea fiind dată uitării. Se vede treaba că președinții sfaturilor populare respective au uitat că o treabă începută trebuie și terminată și s-au împotmolit și ei în noroi — în noroiul birocratismului.

Ar fi de dorit să le amintească conducerea sfatului popular raional Vinju Mare, datoria lor de gospodari.

Corespondent
ION TANASE

PROBLEMA FURCULIȚELOR

Pentru terminarea la timp a campaniei agricole de toamnă muncitorii din stațiunea noastră au depus eforturi, iar rezultatele au fost dintre cele mai bune. S.M.T. Horia, raionul Hîrșova se numără printre stațiunile fruntașe. Cu toate acestea, la noi în stațiune mai sînt încă multe lipsuri.

Dacă dimineața, la servirea ceaiului, — de pildă — ar veni cineva care nu cunoaște „specificul" nostru, va observa imediat cîteva curiozități. Astfel muncitorii sînt nevoiți să servească ceaiul... din castroane, fiindcă la cantină numărul cănilor este mult prea mic.

În timpul prînzului alte curiozități îl așteaptă pe musafirul nostru. Dacă nu ne grăbim să venim repede la masă rămînem fără loc sau fără castron. Și chiar atunci cînd biruim aceste obstacole, dacă am ajuns la felul doi, iar trebuie să așteptăm: nu sînt furculițe.

În afară de aceasta mai există o problemă care nu și-a găsit soluționarea pînă în prezent. Printre muncitorii din stațiune sînt unii care, bolnavi fiind, au nevoie să respecte un strict regim alimentar. Ei nu pot respecta însă prescripțiile medicale deoarece nu li se pregătește mîncare corespunzătoare.

Cantina noastră e mare și frumoasă, dar n-a existat destulă preocupare și pentru dotarea ei cu vesela necesară și pentru asigurarea mesei de regim.

Va mai trece oare mult timp pînă cînd conducerea S.M.T-ului Horia, respectiv tov. Gurutiu Gheorghe, directorul stațiunii, se va preocupa ca muncitorii să servească masa în condiții bune?

Corespondent
STANCU TUDOR

Utemistul Tudor Vasile, șef de echipă în secția evaporare a fabricii de tananți „Argeșul"-Pitești, lucrează cu multă atenție. Datorită acestui fapt el execută lucrări de bună calitate.

Iată-l în fotografie verificînd cu exigență pompa de vacum a mașinii.

ÎN NOUA KAHOVKĂ

I. Vașcenko

Mari transformări au loc la Kahovka pe Nipru, unde se construiește un gigantic nod hidraulic. Lunca mlăștinoasă a devenit un mare șantier de construcții. Prin scheletul armăturii se zăresc contururile digului deversor și ale ecluzei navigabile. În locul unde se ridică clădirea hidrocentralei s-a început montarea primelor două hidroagregate.

S-au împlinit patru ani de la apariția Hotărîrii Guvernului Sovietic în legătură cu construcția nodului hidraulic de la Kahovka. Colectivul constructorilor a obținut realizări însemnate în acești patru ani. Pe locul unde înainte era un sătuleț s-a ridicat un oraș frumos, cu teatre, școli, străzi asfaltate, parcuri și scuaruri, un mare stadion și o bază nautică. În raion există cîteva sute de kilometri de cale ferată și autostrăzi. Pe o distanță de peste 100 de kilometri se întind liniile de înaltă tensiune care trec peste Nipru.

În acești patru ani, constructorii au excavat peste 21 milioane metri cubi de pămînt, au turnat în construcțiile principale sute de mii de metri cubi de beton, la temelia construcției au fost înfipți peste 17 mii tone piloni de oțel.

Executarea acestei munci uriașe într-un termen atît de scurt a fost posibilă datorită tehnicii înaintate cu care industria a înzestrat șantierul. Drăgile electrice care au o productivitate de 500—1000 metri cubi de pămînt pe oră, excavatoare puternice, buldozere, screpere, macarale, sute de mașini cu o capacitate de 5—25 tone și multe alte mecanisme se găsesc la dispoziția constructorilor hidrocentralei.

În Noua Kahovkă funcționează fabrici automate de beton, uzine de armătură și multe alte întreprinderi. Aproape 300 de orașe din Uniunea Sovietică execută comenzi pentru această hidrocentrală.

Nodul hidraulic de la Kahovka are o mare însemnătate pentru economia națională a Uniunii Sovietice. Energia electrică ieftină furnizată de hidrocentrală va fi folosită pentru electrificarea agriculturii și a industriei. Lacul de acumulare de la Kahovka, cu o capacitate de peste 19 miliarde metri cubi, va îmbunătăți navigația pe Nipru; raioanele secetoase din sudul Ucrainei precum și stepa din apropierea Mării de Azov și pămînturile din Crimeea vor putea fi irigate. Colhozurile și sovhozurile din fostele raioane secetoase vor obține recolte bogate de cereale, bumbac, viță de vie, legume, fructe și alte culturi.

Aceste perspective însuflețesc pe constructorii hidrocentralei. În Noua Kahovkă s-a format un colectiv compus din mii de constructori. Betonistul Serafim Nikulin, buldozeristul Ivan Masterov, excavatoristul Ivan Maslak și mulți alții au trecut printr-o mare școală la construcția noilor uzine, a hidrocentralei de pe Nipru, a Canalului navigabil Volga-Don și a multor alte construcții. Mulți constructori au căpătat o calificare în Noua Kahovkă. Pentru muncitori s-a deschis aici un institut hidrotehnic, o școală medie și alte școli.

„Acum 4 ani eu am venit pe șantier cu lopata — își amintește șeful brigăzii de betoniști Ivan Glușcenko. — Voiam să lucrez la săparea groapei de fundație. De fapt, lucrările de pămînt au fost îndeplinite de excavatoare și de pompele de noroi. Am devenit betonist. După terminarea cursurilor am condus o brigadă și cu ajutorul mașinilor construiesc un gigantic baraj de beton armat. Prin acea școală au trecut mii de constructori".

Numai în acest an, inovatorii din Noua Kahovkă au prezentat peste 500 de propuneri de raționalizări, care fiind realizate au adus construcției o mare economie de timp și peste 2 milioane ruble.

De curînd, la construcțiile principale se turnau în 24 de ore 3000 metri cubi de beton. Aceasta însemna un rezultat bun. Acum în 24 de ore se toarnă pînă la 5000 metri cubi de beton. Acest rezultat se datorește folosirii tehnicii înaintate. Betonul se pregătește într-o fabrică automată, se aduce la groapa de fundație cu ajutorul mașinilor și se toarnă cu ajutorul macaralelor, al trompelor vibratorii și al pompelor de beton.

Montorii și armatorii aplică pe o scară largă mecanizarea proceselor de producție. Fabricile de armătură livrează construcții întregi, unele din acestea ating o greutate de 20—25 tone. Aceste construcții se transportă spre gropile de fundație în vagoane-platformă și sînt instalate cu ajutorul macaralei portale. Betoniștii folosesc blocuri imense de beton cu un volum de 6—7 mii metri cubi. În locul cofrajului de lemn al blocurilor se folosesc lespezi de beton armat, ale căror părți exterioare sînt totodată și fațada construcției. Toate acestea reduc într-o însemnată măsură termenul de execuție a lucrărilor, scad prețul de cost, îmbunătățesc calitatea construcției.

Cu fiecare zi crește scheletul armăturii, se îmbracă în beton armat construcțiile. Constructorii de pe acest șantier nutresc dorința fierbinte de a da curent electric de la hidrocentrala din Kahovka în 1955 — cu un an înainte de termen.

Viitorul celor din Cîlnicu

Nu de puține ori, primăvara și toamna, cînd zăpezile își destrămau covorul sau cînd zile în șir nori negri își cerneau ploaia măruntă, cei din Cîlnicu umblau tăcuți și cu chipurile întunecate. Știau bine că apele rîurilor Cîlnicu și Strîmba, umflate de ploi după topirea zăpezilor, urmau să-și facă de cap, să se reverse stricîndu-le grădinile de legume, pășunile, lunca Pieptanilor și Hodoreștilor; peste 390 de hectare erau totdeauna amenințate de inundație.

— Ce ne facem, măi oameni buni? — întrebau cu amărăciune Mărășescu Vasile, Giurescu Dumitru și mulți alții cînd țăranii muncitori din satele comunei lor se adunau la sfat. Păcat de recolte și de bunătate de locuri! Se pierd de pomană.

Oamenii tăceau posomoriți.

— De cînd mă știu eu — le spunea cîteodată cînd se așezau la sfat, Gheorghe Ciocîrlie — și am mai bine de 60 ani, ne-a tot păscut necazul cu revărsările astea. Mulți și-au dat cu părerea să nu mai semănăm nimic pe tarlalele din marginea apei Cîlnicu, lunca Pieptanilor și a Hodoreștilor. Dar cum să te înduri că-i păcat de atîta pămînt rodnic. Iaca, eu sînt bătrîn dar tot mai trag nădejde să-i venim de hac.

Despre aceste întîmplări petrecute ani în șir și despre cuvintele lui Gheorghe Ciocîrlie și-au amintit în una din zilele lunii trecute țăranii muncitori din Cîlnicu, cînd toți s-au strîns la căminul cultural ca să discute mai pe larg despre proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului.

S-a înscris la cuvînt Giurescu Dumitru. El vorbi cu bucurie în glas:

— Bine a spus moș Gheorghe că „pînă la urma urmei, o să-i venim noi de hac". Iată cum aici în ziar scrie limpede să pornim lucrări de canalizare a apelor, cum ar fi la noi Cîlnicu, Strîmba și Tismana. Să dăm pămînt mai mult pentru culturi. Și noi toți cîți sîntem în satele comunei noastre putem face treabă bună în privința asta. Nu-i chiar atît de greu, numai să punem cu toții umărul.

— Da, are dreptate Dumitru, întări Constantin Turcilă. O să scăpăm de pacoste. Rodul pămîntului nou o să ne plătească tot ce ne-au furat pînă acum inundațiile. Putem ușor cîștiga peste 300 hectare.

Prinși în vorbă, oamenii și-au spus pe rînd părerile. Ei își cunosc comuna, satele, locurile și pămînturile, așa cum își cunosc ogrăzile. Și știu ei bine ce rodește și ce nu.

— Eu zic că n-ar strica să facem împădurirea rîpilor Tismana, Strîmba și Cîlnicu cu pomi fructiferi și salcîmi și să îndreptăm albiile apelor ce ne străbat comuna ca să curgă drept, să nu-și mai surpe malurile și să prevenim totodată și inundațiile — propuse Ion Mărășescu.

Oamenii aprobară cu toții.

— E bună propunerea, aprecie tovarășul Gh. Pîrvu, președintele sfatului popular comunal. De pe urma canalizării apelor ce udă satele noastre, a îndreptării cursului lor și a plantării de pomi pe rîpi, cele 331 hectare care pînă acum au dat recolte scăzute sau chiar de loc, pot da recolte bogate. E bine să se planteze chiar cît mai mulți pomi fructiferi, fiindcă pămîntul comunei noastre e destul de prielnic pentru aceasta.

— Așa-i, întări Nicolae Buligan cu bucurie. La mine în grădină am meri, peri, pruni și gutui, care an de an sînt încărcați de rod. Și fiindcă am ajuns la această problemă eu vă spun la toți cei de aici că în primăvară am să mai plantez 10—15 pomi fructiferi. Vreau să am o livadă frumoasă.

Cuvintele lui Buligan au fost începutul. După el și alții s-au hotărît să planteze pomi fructiferi în grădini și ogrăzi.

Discuțiile au trecut apoi pe nebăgate de seamă la creșterea animalelor

— În sat sînt vite multe și de rasă, dar cu hrana e totdeauna o problemă, grăi Mărășescu Vasile. Baza furajeră nu ajunge. Eu gîndesc, spuse el, că prin canalizarea apei Tismana, se poate mări suprafața cultivată cu furaje, ca să ajungă pentru capetele de vită ce le are comuna noastră.

— Și pe izlaz, își mai dădu părerea E. Crețan, dacă desțelenim, putem cultiva nutrețuri.

Rînd pe rînd, cei strînși la sfat au scos la iveală bogățiile comunei Cîlnicu și au luat hotărîrile:

Se va canaliza rîul Tismana pe o distanță de 7 km. începînd de la viroaga lui Lulcan pînă la moara Trocanilor; apoi rîul Cîlnicu pe o distanță de 3 km. de la podul Gîlcului pînă la vărsarea în apa Tismanei. Se va canaliza matca Strîmbei pe o distanță de 1500 m., se va deschide un canal pentru vărsarea apelor din ... în rîul Tismana, ferindu-se de inundații pămînturile de pe valea Gura Văii Apei. Se va canaliza matca văilor Didilești și Vîlcea prin îndiguire. Pînă în anul 1957 se vor planta vii tinere și se vor completa golurile pe o suprafață de 3 hectare în dealul ... și 10 hectare în locul Turugi și dealul Cornelelor. În locul suprafețelor cu pomi bătrîni se va planta o suprafață de ... hectare livezi de nuci, peri, pruni, ... și duzi în dealul Seuci și valea ... cu duzi și nuci zona șoselelor comunale. În acest scop se vor înființa pepiniere în satele Hodoreasca, Cîlnic și Vîlcea care în cinci ani vor da peste 160.000 de pomi fructiferi. Baza furajeră din satele Cîlnicu, Vlădoi, Didilești, Peptani ... [illegible] prin curățirea terenurilor de ..., păduri, desțeleniri de pășuni ... etc., pe o suprafață de peste ... hectare.

Reproducătorii obișnuiți vor fi ... cu reproducători de rasă. ... la cotul Didileștilor către ... va înființa un eleșteu ... [illegible] Va mai lua ființă și o prisacă ... țin 50 stupi sistematici ... [illegible] lești etc.

De atunci, cei din Cîlnicu ... Craiova își văd comuna ... bogată, așa cum va ... [illegible] cu pămînt neinundat, ... de legume și ..., ... pomi fructiferi, ... grijite și bine ...

Da, așa va fi. ... [illegible] tîmplări ca ... [illegible] discuțiile ... [illegible] vestirilor, ... [illegible] deveni fapte.

Noi asociații de producție agricolă

Tot mai mulți țărani muncitori din Regiunea Autonomă Maghiară pornesc cu însuflețire la întemeierea de noi asociații de producție agricolă pentru cultivarea diferitelor plante tehnice și legume. Astfel, în comuna Iernuțeni, raionul Reghin, 17 familii s-au asociat pentru cultivarea sfeclei de zahăr și a legumelor, iar 5 familii din Ruseni, raionul Tg. Săcuesc, au format o asociație pentru cultivarea legumelor. Membrii asociațiilor vor putea iriga suprafețe cultivate cu legume, înlăturînd pericolul secetei, care în mai mulți ani a adus mari pagube cultivatorilor care nu puteau iriga culturile.

Dîndu-și seama de avantajele cultivării cartofilor în cuiburi așezate în pătrat, 11 familii din comuna Catalina, raionul Tg. Săcuesc au format o asociație de producție agricolă pentru cultivarea cartofilor.

În raionul Toplița, numai în ultimele zile au luat ființă 4 asociații de producție agricolă. La Monor s-a format o asociație pentru cultivarea inului și a fasolei cuprinzînd 19 țărani muncitori. Asociația de producție agricolă pentru cultivarea inului din Sărmaș are 17 membri, cea din Stînceni 10 membri, iar cea din orașul Toplița 9 membri.

SECURITATEA COLECTIVĂ-CALEA PĂCII ÎN EUROPA

Vom apăra cuceririle poporului

Ieri la orele 15, sala de festivităţi a uzinelor metalurgice „Mao Tze-dun" din Capitală, era în întregime plină. A avut loc un însufleţit miting în care muncitorii, tehnicienii, inginerii şi funcţionarii şi-au manifestat ataşamentul faţă de Declaraţia conferinţei de la Moscova, înfierînd acţiunile mîrşave ale imperialiştilor de reînviere a militarismului german.

Tovarăşul Haşeganu Mihail, profesor universitar şi prorector al universităţii „C. I. Parhon", a arătat în cuvîntul său importanţa conferinţei de la Moscova pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa. El a spus printre altele, că forţele păcii au obţinut în ultimii ani succese importante, ca de pildă încetarea focului în Coreea şi Vietnam.

Dacă puterile occidentale însă vor pune în practică acordurile de la Londra şi Paris, forţele păcii care sînt mai puternice astăzi ca oricînd vor şti să dea riposta cuvenită oricăror aventuri războinice.

„Cunosc bine ce înseamnă războiul — a spus tovarăşul Niţoiu Dumitru, maistru sudor. Război înseamnă foamete, mizerie, bombe şi victime nevinovate. Noi vrem să trăim în pace şi să ne construim o viaţă fericită şi liberă. Pentru aceasta însă vom fi totdeauna gata să răspundem celor ce ar atenta la ea".

„Sînt mamă a doi copii — a spus tovarăşa Cioncu Maria — şi vreau ca copiii mei şi toţi copiii din ţara noastră să crească în pace. Generaţia nouă a patriei noastre trebuie să trăiască, să studieze şi să construiască în pace. De aceea noi nu vom permite nimănui să le tulbure copilăria şi tinereţea fericită".

Prin cuvinte calde şi totodată pline de hotărîre, tovarăşul Ion Rădulescu, maistru strungar, a arătat justeţea deplină a Declaraţiei conferinţei de la Moscova.

Cazangiul Răducu Grigore a spus printre altele: „Eu am cunoscut din plin grozăviile războiului. Sînt sătul de ele şi nu le mai vreau. La fel ca şi mine gîndesc toţi muncitorii din fabrica noastră. Noi vrem să construim mai departe, poduri, utilaje, cazane. Dar dacă cineva va îndrăzni să tulbure munca noastră paşnică, va avea aceeaşi soartă pe care a avut-o Hitler şi hoardele lui criminale".

Participanţii la miting, au votat apoi o moţiune prin care sprijină Declaraţia conferinţei de la Moscova şi se angajează să depună toate eforturile pentru întărirea continuă a patriei noastre.

(Agerpres)

Vom şti să apărăm munca noastră paşnică

SIBIU (de la corespondentul nostru.) — În după amiaza uneia din zilele trecute, colectivul de muncitori ai fabricii de postav „Libertatea" din Sibiu s-au întrunit într-un miting pentru a-şi exprima adeziunea faţă de Declaraţia comună a statelor participante la conferinţa de la Moscova, pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa.

Mulţi dintre participanţii la miting au avut multe de suferit de pe urma celui de al doilea război mondial, dezlănţuit de fascişti. Pe feţele tuturor se putea citi ura faţă de actualele manevre ale imperialiştilor, care urmăresc prin ratificarea acordurilor de la Londra şi Paris, reînarmarea Germaniei occidentale şi transformarea ei într-o bază militară de agresiune îndreptată împotriva lagărului păcii.

Prin cuvintele lor, muncitorii şi-au exprimat indignarea faţă de planurile războinice urzite de imperialişti, de crearea unei armate vest-germane. Muncitorii fabricii au aprobat cu însufleţire Declaraţia comună a guvernelor participante la conferinţa de la Moscova pentru luarea de măsuri colective în vederea asigurării securităţii popoarelor europene în caz de ratificare a acordurilor de la Londra şi Paris. În cuvîntul său, printre altele, tov. Sîrbu Ioan a arătat că :

„Popoarele Europei, printre care ne numărăm şi noi, nu mai vor să sufere grozăviile unui nou război. Tocmai de aceea, noi susţinem Declaraţia ţărilor Europei care s-au întrunit recent în capitala U.R.S.S.

„Înfrăţiţi, tinerii romîni, maghiari şi germani din fabrica noastră muncesc cu însufleţire pentru a da tot mai multe ţesături oamenilor muncii, pentru viitorul lor luminos, a spus Săvescu Andrei, secretarul comitetului organizaţiei de bază U.T.M. din fabrică. Acest lucru vrem să-l facem şi pe viitor. De aceea, condamnăm energic manevrele imperialiştilor care pregătesc un nou război mondial. Noi vom lupta mai hotărîţi, pentru dezvoltarea şi înflorirea patriei noastre scumpe, iar în caz de nevoie vom şti să apărăm tot ce am cucerit".

„Urmările războiului au fost grave. Eu am fost deportat într-unul din cele mai mari lagăre fasciste, a spus tov. Liberman Isidor. Sub ochii mei au fost maltrataţi şi omorîţi copii, femei şi bătrîni. Suferinţe de neuitat, iată ce ne aduce războiul. Noi nu mai vrem să ne întîmple aşa ceva".

Kast Reghina şi alte muncitoare, care şi-au pierdut soţii şi copiii în cel de al doilea război mondial şi-au manifestat indignarea faţă de uneltirile aţîţătorilor la un nou război.

În moţiunea adoptată la încheierea mitingului, colectivul de muncitori ai fabricii protestează împotriva reînvierii militarismului german, luîndu-şi angajamentul de a desfăşura o rodnică activitate în producţie pentru îndeplinirea planului de stat şi de a fi gata oricînd să dea o ripostă hotărîtă duşmanilor păcii.

Împotriva reînvierii militarismului german

BACĂU (de la corespondentul nostru).

După ce sirena a sunat încetarea lucrului la fabrica de confecţii din Bacău, peste 500 de muncitori, tehnicieni şi funcţionari s-au întrunit într-un însufleţit miting în care şi-au exprimat adeziunea faţă de Declaraţia conferinţei de la Moscova.

Printre participanţii la miting, se află şi tovarăşa Matache Valerica, fruntaşă în întrecerea socialistă. A venit aici pentru a-şi arăta dorinţa de a lupta din toate puterile pentru menţinerea păcii în Europa, pentru a-şi arăta indignarea împotriva reînvierii militarismului german.

După ce s-a dat citire Declaraţiei guvernelor ţărilor europene, care au participat la conferinţa de la Moscova, numeroşi muncitori şi funcţionari luînd cuvîntul şi-au manifestat indignarea faţă de acordurile de la Londra şi Paris care au drept scop reînvierea militarismului german.

„Noi luptăm pentru o viaţă înfloritoare, pentru pace, pentru înţelegerea între popoare — a spus în cuvîntul său utemistul Mişu Leibovici. Sînt încă vii în amintirea noastră crimele comise de fascişti în cel de al doilea război mondial şi de aceea şi eu, ca tînăr, mă alătur întregului popor muncitor care nu va permite nimănui să aducă din nou chinurile şi moartea asupra căminelor noastre, asupra muncii noastre paşnice".

La sfîrşitul mitingului, muncitorii fabricii de confecţii din Bacău au adoptat într-o atmosferă entuziastă o moţiune de protest împotriva politicii puterilor occidentale de reînvierea militarismului german.

La Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R. P. R.

Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. a ţinut miercuri după amiază o şedinţă în care a fost prezentată darea de seamă a delegaţiei ţării noastre care a participat la sesiunea de la Stockholm a Consiliului Mondial al Păcii. La şedinţă au participat membri ai Comitetului Permanent, reprezentanţi ai cultelor religioase, preşedinţi şi secretari ai unor comitete regionale şi raionale de luptă pentru pace, oameni ai artei şi culturii etc.

Şedinţa a fost prezidată de acad. prof. P. Constantinescu-Iaşi, vicepreşedinte al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Acad. St. Milcu, membru al delegaţiei ţării noastre la sesiunea de la Stockholm, a prezentat darea de seamă asupra lucrărilor desfăşurate.

După expunerea făcută de acad. St. Milcu au urmat discuţii.

Mitropolitul Sebastian Rusan a subliniat că biserica ortodoxă romînă, adînc ataşată ideii păcii şi înţelegerii între popoare, salută hotărîrile sesiunii de la Stockholm a Consiliului Mondial al Păcii şi dezaprobă cu energie acordurile de la Paris şi Londra care nu pot aduce decît nenorociri şi pericolul unui nou război.

În acelaşi sens au vorbit rabinul şef M. Rosen, din partea cultului mozaic, consilierul V. Bâgu, din partea cultului romano-catolic şi episcopul Vasken Balgian, din partea cultului armeano-gregorian.

Au luat cuvîntul I. Bartha, secretar al comitetului de luptă pentru pace al Regiunii Autonome Maghiare, Margareta Dănălă, secretar al comitetului regional de luptă pentru pace Bîrlad, Sanda Gherghei, din partea comitetului regional de luptă pentru pace Galaţi, C. Guşiţoiu, secretarul comitetului de luptă pentru pace al raionului Gh. Gheorghiu-Dej din Capitală, Gh. David, secretar al comitetului regional de luptă pentru pace Arad, Ilie Ionescu, din partea comitetului de luptă pentru pace al raionului Griviţa Roşie din Bucureşti, Eleonora Tomici, secretar al comitetului regional de luptă pentru pace Timişoara, Gh. Slere, preşedintele comitetului de luptă pentru pace al Capitalei, L. Ghiza, din partea comitetului regional de luptă pentru pace Bacău şi alţii, care au subliniat adeziunea unanimă a cetăţenilor ţării noastre la hotărîrile sesiunii Consiliului Mondial al Păcii de la Stockholm şi au arătat că oamenii muncii, în mii de adunări, consfătuiri, sfaturi ale păcii etc. şi-au exprimat voinţa de a se crea un sistem de securitate colectivă în Europa şi hotărîrea de a lupta împotriva acordurilor de la Paris şi Londra care dau din nou arma în mîna militariştilor germani dornici de noi războaie. Oamenii muncii din ţara noastră şi-au arătat hotărîrea de a munci pentru ca patria noastră să fie puternică şi să poată da unor eventuali agresori riposta cuvenită.

Filip Geltz, deputat în Marea Adunare Naţională, a subliniat că populaţia germană din R.P.R., care a avut mult de suferit de pe urma politicii criminale de dezbinare dusă de regimul hitlerist şi de regimurile fasciste din Romînia, se împotriveşte cu hotărîre încercărilor de reînviere a Wehrmachtului agresiv în Germania occidentală.

La sfîrşitul şedinţei, s-a adoptat în unanimitate o moţiune către Consiliul Mondial al Păcii. De asemenea au fost trimise telegrame către forurile conducătoare ale mişcării pentru pace din Franţa, Anglia şi Germania occidentală, exprimînd solidaritatea poporului nostru cu lupta popoarelor din acele ţări împotriva ratificării acordurilor de la Londra şi Paris, pentru crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Incendiatorii să nu se joace cu focul

Sabin Drăgoi
Compozitor

Consider că conferinţa care a avut loc de curînd la Moscova, şi la care au luat parte reprezentanţii ţărilor iubitoare de pace, în frunte cu marea Uniune Sovietică, are o însemnătate cu totul deosebită. Conferinţa a atras atenţia popoarelor asupra uriaşei primejdii pentru pace pe care o implică reînvierea militarismului prusac. Acordurile de la Londra şi Paris care oficializează remilitarizarea Germaniei occidentale, acorduri în contradicţie cu prevederile hotărîrilor de la Potsdam, stîrnesc îngrijorarea justificată a tuturor oamenilor de bună credinţă.

Declaraţia adoptată de conferinţa de la Moscova arată că statele participante la sus-numita conferinţă sînt ferm hotărîte să persevereze şi de acum înainte în hotărîrea lor de a crea în Europa un sistem de securitate colectivă, fiind convinse că numai eforturile comune ale statelor europene pot asigura o pace trainică şi îndelungată în Europa. În acest scop, ele sînt gata şi de acum înainte să colaboreze cu celelalte state europene care îşi vor exprima dorinţa să urmeze această cale. Pentru desfăşurarea acestor tratative este însă necesar ca puterile occidentale să renunţe la planurile lor monstruoase de refacere a maşinii de război germane.

Trebuie să fie clar — şi acest lucru a fost subliniat în documentele conferinţei de la Moscova — că ţările iubitoare de pace nu vor aştepta nepregătite evoluţia evenimentelor. Ne este nespus de dragă pacea, patria noastră, ne sînt nespus de dragi realizările pe care le-am obţinut în anii puterii populare. De aceea amatorii de noi agresiuni trebuie să ştie că, dacă s-ar încumeta să se ridice împotriva ţărilor noastre, consecinţele vor fi deosebit de grave pentru ei. Lagărul socialismului este astăzi mai puternic decît oricînd. Acest lucru trebuie să fie limpede. Incendiatorii de războaie să nu se joace cu focul!

Dragoste fierbinte — patriei noastre libere

Jumbler Arthur
activist al Comitetului orăşenesc U.T.M. Piteşti

Îmi sînt încă vii în memorie crimele săvîrşite de fascişti în cel de al doilea război mondial. Din fragedă copilărie am cunoscut grozăviile lagărelor fasciste, unde cu cea mai sadică cruzime se exterminau mii de vieţi omeneşti.

La vîrsta de 10 ani, împreună cu familia mea, am fost aruncaţi în lagărul Vapniarca. În acest lagăr, tatăl meu a fost omorît cu cea mai bestială cruzime de către fascişti, iar în urma schingiuirilor barbare, mama a rămas oarbă. Mi-amintesc cu groază că din cei peste 4000 de deţinuţi, au mai rămas în viaţă doar 400 şi aceştia distruşi fiziceşte. Cum poţi oare uita toate acestea? Cum poţi uita sutele şi miile de prunci aruncaţi de vii în cuptoarele de foc, în gropile comune. Cum se pot uita privirile sfîşietoare ale mamelor împuşcate cu copiii în braţe. Dacă astăzi eu sînt în viaţă, acest lucru se datoreşte partizanilor sovietici care, cu riscul vieţii lor, ne-au eliberat din lagărul morţii.

Să nu uităm, că reînvierea militarismului german înseamnă o gravă primejdie pentru pacea Europei şi a întregii lumi.

Ca tînăr al patriei noastre, mă alătur întrutotul şi din toată inima hotărîrilor luate la conferinţa de la Moscova cu privire la asigurarea păcii şi securităţii colective a Europei. Voi depune toată puterea, toată munca şi capacitatea mea pentru a contribui la educaţia comunistă a tineretului din oraşul nostru, în aşa fel, încît în fiecare tînăr să crească puternic dragostea fierbinte faţă de patria noastră liberă, încît fiecare tînăr din oraşul nostru să muncească din toate puterile pentru întărirea capacităţii de apărare a ţării şi să fie gata oricînd să apere scumpa noastră patrie acolo unde va fi nevoe.

Agresorilor le voi răspunde aşa cum se cuvine

I. Perşinaru
student la Institutul agronomic din Craiova

Nu-mi poate fi indiferent dacă, nu peste multă vreme, tot felul de arme, chiar şi bombe atomice, se vor găsi în mîinile revanşarzilor germani care au semănat pîrjolul şi moartea pe întinsul continentului nostru, de două ori în jumătate de secol. Tocmai pentru aceasta urmăresc cu deosebită atenţie manevrele puterilor occidentale care cu ajutorul acordurilor de la Londra şi Paris, caută să asmută fiara hitleristă asupra popoarelor iubitoare de pace. Împreună cu milioane de tineri ai patriei mele, nu pot să uit că şi Romînia a fost de două ori sub ocupaţia militariştilor germani. Deaceea, în cuvîntarea rostită de tovarăşul Chivu Stoica la Conferinţa de la Moscova, am văzut exprimarea propriilor mele gînduri: în cazul intrării în vigoare a acordurilor de la Londra şi Paris, poporul romîn, alături de celelalte ţări democratice, este ferm hotărît să fie la înălţimea datoriei sale şi a răspunderii ce îi revine în apărarea cauzei păcii, în apărarea cuceririlor sale democratice şi a muncii sale paşnice. La fel ca mine, milioane de tineri din patria noastră, sînt hotărîţi să stea de veghe neclintiţi pentru apărarea păcii. Şi cu toate că mă despart mii de kilometri de studenţii din Moscova, Varşovia sau Praga eu îi simt alături ştiind că împreună, sîntem mai puternici. Gîndurile mele zboară însă mai departe: ştiu că şi la Paris, la Bonn sau la Amsterdam milioane de tineri simpli, cinstiţi, nu vor să-şi vîndă sîngele pentru satisfacerea poftelor imperialiştilor americani la dominaţia lumii. Ei luptă activ împotriva reînvierii militarismului german şi se pronunţă cu hotărîre pentru securitatea colectivă a Europei.

Vreau să închei scrisoarea mea luîndu-mi angajamentul ca prin eforturile mele mereu mai susţinute în învăţătură să răspund şi în acest fel chemării de a întări patria, pentru a putea răspunde aşa cum se cuvine în cazul în care aventurierii războinici din apus vor atenta la viaţa noastră nouă.

Susţinem din toată inima istorica Declaraţie

★ ★

În întreaga ţară au loc mitinguri însufleţite în care oamenii muncii susţin cu căldură Declaraţia conferinţei de la Moscova.

Publicăm mai jos fragmente din cuvîntările rostite în cadrul mitingurilor.

★ ★

Noi scriitorii de limbă germană ştim foarte bine ce a însemnat fascismul. Monumentele din Jimbolia şi Sînnicolaul Mic vorbesc despre lupta germanilor cinstiţi din Romînia care şi-au dat viaţa pentru a distruge hitlerismul. Scriitorii de limbă germană din R.P.R. vor şti să lupte pentru a impune pacea, pentru a trăi şi mai departe ca şi astăzi într-o ţară liberă.

HEINRICH SIMONIS
scriitor de limbă germană din R.P.R.

★

Nu pot să nu iau cuvîntul la un asemenea miting cînd manifestăm pentru pacea şi securitatea vieţii noastre. Eu sînt unul dintre milioanele de oameni care au fost deportaţi în anii războiului trecut de către hitlerişti în lagărele de exterminare. Am fost trimişi în lagăr eu, mama, bunicii, o soră şi toate rudele apropiate. Toţi membrii familiei mele au fost exterminaţi. Mama şi rudele au fost exterminate în camerele cu gaze de la Ausschwitz, sora mea a fost ucisă mai tîrziu în lagărul de femei de la Riga, iar eu am îndurat în multe lagăre torturi, foame, mizerie. Astăzi din nou pacea lumii este ameninţată. Nu cred că există vreun om cinstit care să nu se ridice cu hotărîre împotriva acestor monştri ai omenirii. Sînt hotărît să lupt cu toate forţele mele şi să nu-mi cruţ nici viaţa dacă va fi nevoie, pentru apărarea celor mai sfinte cuceriri ale noastre.

ALEX. HEIM
tehnician, fabrica de încălţăminte „Kirov" din Bucureşti

★

Problemele dezbătute la conferinţă sînt de o mare însemnătate pentru poporul nostru care doreşte să trăiască în pace şi să-şi făurească un viitor luminos.

Alături de popoarele ţărilor lagărului democratic, poporul nostru are încredere în forţele sale. Niciodată forţele păcii, ale socialismului nu au fost atît de puternice, atît de unite ca acum. Nu există forţă în lume în stare să întoarcă înapoi roata istoriei, să împiedice construirea socialismului în ţările noastre. Poporul romîn este hotărît să dea riposta cuvenită tuturor acelora care vor încerca să lovească în cuceririle sale democratice, în munca sa paşnică.

GH. DIACONESCU
ministrul Justiţiei

★

Orice încercare a magnaţilor de peste ocean de a reînvia militarismul german se va izbi de voinţa de pace a popoarelor. Nouă ne e dragă pacea şi vom şti s-o apărăm împotriva oricăror ameninţări venite din partea imperialiştilor.

ALEX. SZABO
strungar la uzinele metalurgice „Unirea" din Cluj

În faţa porţii de la Buchenwald

FIECĂRUIA-CEEACE I SE CUVINE

Maşina aluneca de-a lungul şoselei. Coboram mereu pe o pantă dulce. Deasupra drumului, crengile fagilor înnodau un tunel fără capăt. Toamna aprinsese un foc, minunat, în frunzele zidului viu pe lîngă care treceam. Înaintam mereu, mereu... Un roşu aprins sau galben, un portocaliu stins alăturat străfulgerărilor vişinii — alunecînd cu repeziciune — închipuiau limbile unui foc pîlpîind fără încetare...

Foc... foc... Se zbăteau în amintire două imagini într-atît de contrastante încît numai cu greu se puteau alătura.

Încă la intrarea în modesta casă de vară a lui Goethe din Weimar ne-a izbit frigul unei încăperi de mult timp nelocuită — atît de deosebit de căldura plăcută a dimineţii de toamnă în care soarele înălţase aburi străvezii din pîrîiaşul liniştit ce se strecoară la marginea pajiştii largi. Încăperile încremenite de zeci şi zeci de ani, au început să prindă însă viaţă de la primul contact cu lucrurile moarte ce-l evocau pe Goethe. Şi-atunci parcă, din deschiderea uşii ce dădea în camera sa de lucru, am văzut pornind scînteierile sobei triunghiulare, din tuci negru, înspre masa la care scria aplecat, înspre mobilele vechi atît de simple, înspre spinetul din care răsunau adesea lieduri sau înspre patul de campanie purtat în toate drumurile. La lumina focului din cămin prindeau relief desenele lui Goethe asupra împrejurimilor locuinţei, redînd dragostea sa pentru natură şi începeau parcă să ardă punctele hărţii întocmită de el asupra cărbunelui din Ilmenau evocînd multilateralitatea geniului său pus în slujba omului şi vieţii.

...Maşina gonea mai departe stîrnind covorul frunzelor arămii aşternute pe şosea. Se ridicau în aer coborînd apoi în serpentine şi vîrtejuri în care petele galbene şi roşii se succedau ca limbile unei flăcări.

...Cealaltă imagine revenea cu cruzime, trezind încăodată durerea... Foc... O sală mare în roşu şi negru. Cărămizi roşii — cuptoare negre. Vizităm (se poate folosi oare un asemenea cuvînt atunci cînd este în fapt vorba de un pelerinaj?) muzeul fostului lagăr fascist de la Buchenwald. Sîntem un grup de bulgari, polonezi, cehoslovaci, romîni, unguri, germani. Şi iată-ne în faţa cuptoarelor — nimeni nu vorbeşte şi doar cu greu, le privim.

Acum totul este stins, rece, curat... Dar nimeni n-ar atinge pereţii cuptoarelor căci fiecare din noi simte arzînd încă aici o flacără mistuitoare, blestemată de logodnicile fiilor Poloniei şi de bătrînii docheri ai Franţei, de minerii cehi care şi-au pierdut aci fraţii, şi de copiii ucraineni cărora aceste cuptoare le-au carbonizat părinţii. Şi noi înţelegem că flacăra care a ars în aceste cuptoare era o parte a marii vîlvătăi a războiului imperialist pe care au aprins-o nu acei ce purtau torţa lui Goethe şi Beethoven, ci monopoliştii şi militariştii germani care negau cultura şi civilizaţia.

★

Am ajuns la Buchenwald într-o dimineaţă. De la Weimar — oraşul lui Schiller şi Goethe — de-a lungul numai al cîtorva sferturi de oră, am urcat pe drumul unei şosele înguste cîteva dealuri ce ne lărgeau neîncetat perspectiva. Veselia deobicei obişnuită în grupul nostru ce vizita frumoasa Republică Democrată Germană — încetase. Fiecare se gîndea. Unii fumau, priveam — fără să vedem nimic — pe geamul maşinii. Retina se bucura de privelişti poate mai frumoase aici — în Turingia — inima verde a ţării — decît în multe alte locuri; ea înregistra fagii desfrunziţi alergînd aproape unul după altul, lăsînd totuşi să se întrevadă în spate largul orizont al cîmpiilor, abia ondulate, ce înconjoară dealul; o culcare cenuşie-albă, pătată cu roşu doar de frunzele căzute — îneca în dimineaţa aceea de toamnă pădurile, dealurile, drumul...

Odată ajunşi am coborît stingheriţi, evitîndu-ne privirile, ruşinaţi parcă de datoria de a fi martorii unor locuri legate de faptele nesăbuite ale celor care au pătat numele de om.

După cîţiva paşi ne-am aflat în faţa porţii lagărului: între două ziduri o reţea de bare metalice care lăsau să se deschidă o poartă îngustă, nici de un metru. Totul vopsit într-o culoare cenuşie, moartă. Pe poartă se află o inscripţie: „Jedem das seine" (Fiecăruia — ceea ce i se cuvine). Sensul inscripţiei l-am înţeles abia mai tîrziu; pentru moment ea ne-a servit o primă mostră a cinismului fasciştilor pe care l-am întîlnit apoi în lagăr, la fiecare pas.

Stăteam lîngă poartă. Bătea un vînt rece, îngheţat amintind că soarele era înşelător. Karl Straub — fost lăcătuş în timpul existenţei lagărului — un om mic, smochinit parcă — vorbeşte retrăind cu groază pentru a mia oară poate, momentele de neuitat, cu un glas profund, vibrant: Era la 11 noiembrie 1938. La Paris fusese asasinat von Rath, ataşat la ambasada Germaniei. În toată Germania se organizase un pogrom în cîmpurile de concentrare (Buchenwald fusese creat în 1937 pentru 3000 de antifascişti germani) a avut loc o ceremonie specială. La Buchenwald sosea un convoi de 12.000 evrei. Zecile de S.S.-işti ai lagărului i-au înconjurat, aşezîndu-i într-o coloană lungă. Apoi, sub ameninţarea pistoalelor cu care ei trăgeau în masă, fără alegere, a zecilor de bastoane şi bîte mînuite cu cruzime, miile de oameni au fost siliţi să treacă doar în cîteva zeci de minute prin poarta îngustă de fier. A urmat o groaznică îmbulzeală în care se împleteau strigătele celor împuşcaţi din urmă şi ale celor striviţi de drugii porţii cu ale celor călcaţi în picioare şi omorîţi. În aceste minute în afara numeroşilor morţi, 700 de oameni au înebunit. Erau printre aceştia profesori şi tinichigii, croitori, negustori şi oameni fără ocupaţie. Erau mulţi bătrîni care ar fi dorit să-şi încheie în linişte viaţa plină de frămîntări şi nefericire, fete care visau marea iubire a vieţii lor — oameni care iubeau pacea, savanţi şi semi-analfabeţi care deopotrivă respectau cultura, „Jedem das seine"?!? — Ce odios cinism!

Am ascultat povestirea cu ochii în pămînt. Căci nu se vorbea despre faptele barbarilor din urmă cu sute de ani, ci despre acelea ale unor pămînteni contemporani.

Am pornit mai departe... călcam greu pe pămîntul care a supt atîta sînge, care a fost martorul atîtor dureri şi nelegiuiri.

Explicaţiile continuau, le prindeam şi abia cu greu le desluşeam sensul: Prin lagăr au trecut 250.000 de oameni, fii dintre cei mai buni ai poporului german, polonez, sovietic, cehoslovac, romîn, maghiar, au trecut evrei, creştini, luterani... Fiecare al cincilea om a murit în lagăr. Fiecare al 5-lea...

Da, aci în afara victimelor bătăilor şi muncii zdrobitoare, călăii instituiseră un sistem perfecţionat de ucidere. Lîngă poartă am putut vedea cuşca cu piroane în care erau ţinuţi închişi unii deţinuţi care se împotriviseră ordinelor bestiale — nu se mişcau o oră, cinci ore, o zi pînă cînd nemaiputînd suporta zgîrieturile continue ale piroanelor ce-i înconjurau, se împlîntau singuri în ele pentru a-şi curma chinul.

Lagărul de la Buchenwald era un lagăr de muncă. De aici, cu regularitate, erau trimise trenuri întregi de prizonieri „incapabili de muncă", spre a fi gazaţi la Auschwitz şi Lublin. Se găsiseră însă şi „mijloace locale" pentru a-i ucide pe deţinuţii nevolnici: ei erau omorîţi în mod „politicos" şi „igienic" printr-o injecţie care introducea apă sărată sau aer într-o vînă. Într-un grajd se făcuse o instalaţie pentru „stabilirea înălţimii"; în realitate însă acesta era pretextul pentru a împuşca pe condamnaţi. „Jedem das seine"?!? Nu este oare culmea cinismului?

Povestirea continuă... e greu să-ţi sileşti gîndurile să urmeze firul ei, e greu şi să gîndeşti la asemenea fapte...

Trecem de-a lungul fostei alei principale care mărginea barăcile. Acum se mai văd numai careurile rămase între cărări; printre pietre a început să crească o iarbă tînără, de un verde oarecum palid, despre care nu s-ar putea spune că e nevinovat. Nu departe se întindeau corturile în care locuiseră 5.300 de polonezi din care s-au reîntors pe malurile Vistulei doar 6. Aceste corturi se învecinau cu grădina trandafirilor şi lacul pe care lebedele pluteau spre plăcerea Ilsei Koch, soţia primului comandant al lagărului. Între corturile din care polonezii erau adesea scoşi noaptea pe ger, udaţi cu apă şi puşi să stea în post pînă îngheţau — şi lebedele Ilsei Koch — se afla un gard înalt, de sîrmă ghimpată, prin care trecea un curent de 340 kw., 23 turnuri de gardă, legate prin acest gard — înconjurau lagărul.

...Înaintăm tot mai greu. Grupul nostru s-a mărit mult. Merg împreună cu noi şcolari din Weimar, tineri muncitori din Jena şi Erfurt. Mulţi din ei s-au născut în anii cînd grozăviile din lagăr erau în toi. Triste zile de naştere!

Ne oprim în faţa unei căsuţe scunde — un gard de piatră, şi zidurile casei formează un unghi. După zecile de metri de pietre, moloz şi zid cenuşiu pe lîngă care am trecut, ne uluiesc zecile de flori aşezate aci.

— În acest loc, la 18 august 1944, a fost ucis conducătorul Partidului Comunist din Germania, tovarăşul Ernst Thälmann. Cuvintele călăuzei răsună dureros de sec. În mintea cui nu trăieşte viu Thälmann? În muzeul lagărului, într-o vitrină, se găsesc scrisori trimise tovarăşului Thälmann; înaintea asasinării el primise o mie de felicitări şi scrisori din Anglia, cinci mii din Olanda, zece mii din Cehoslovacia... Înainte de a-l ucide pe Thälmann, au trebuit omorîţi trei soldaţi nemţi care au refuzat să tragă în el. Şi totuşi, călăii au ucis în cele din urmă, pe unul dintre aceşti minunaţi oameni, eroi ai timpurilor noastre...

Coborîm treptele în linişte. O linişte care nu este numai dureroasă, sfîşietoare, ci plină de ură şi indignare. Intrăm într-o cameră în care în fiecare seară erau omorîţi cîte 90 de deţinuţi, printre care şi numeroşi soldaţi germani care se împotriviseră ordinelor hitleriste. Camera are o singură fereastră puţin luminoasă. În încăpere nu se află decît nişte cuiere metalice prinse de-a dreptul în pereţi. Deţinuţii erau introduşi cu toţii în încăpere. Se dădea drumul unui aparat care producea zgomot spre a acoperi strigătele. Primii 45 urcau pe scaune şi erau spînzuraţi — cînd aceasta mergea „prea încet", S.S.-iştii foloseau o bîtă ce se află şi acum în încăpere. Ceilalţi deţinuţi — mulţi prieteni, rude sau cunoscuţi de-ai celor spînzuraţi — erau siliţi să-i dea jos, să-i urce în liftul special amenajat, urmînd apoi să le ia locul. Şi acum, pe zidul mut, se văd, la o jumătate de metru de la pămînt, urmele loviturilor picioarelor, ghetelor, pantofilor celor omorîţi în spasmele spînzurătorii. Din lift cadavrele erau transportate în lădoaie mari (pe care, cu un cinism de necrezut, criminalii avuseseră grijă să le prevadă cu orificii pentru scurgerea sîngelui...) la cuptoarele care ardeau ziua şi noaptea, neîncetat.

În această cameră, lîngă cuptoarele stinse care au înghiţit peste cincizeci de mii de oameni călăuza noastră a amintit cuvintele lui Goethe: „Omul trebuie să fie nobil şi bun pentru că numai aceasta îl deosebeşte de celelalte fiinţe". Un moment de reculegere păstrat aci, într-o tăcere îndurerată, ne-a ajutat să înţelegem tîlcul cuvintelor amintite. În sclipirile din privirile tinerilor din Erfurt şi Weimar care se aflau cu noi am înţeles că ei nu vor mai putea înfăptui asemenea crime.

Locul pereţilor cenuşii l-a luat într-o altă cameră albul faianţei. Ne-am obişnuit să asociem faianţa lucioasă cu spitalul în care oamenilor li se redă sănătatea, cu maternităţile în care se naşte viaţa. Cu atît mai îngrozitor este să intri într-o asemenea încăpere care, departe de a fi dătătoarea de viaţă şi sănătate, a fost martora unor schingiuiri de o bestialitate fără seamăn. Sînt aci „laboratoarele" Ilsei Koch, ale aceleia care sgîriind cu otravă oameni sănătoşi făcea examenul acestor otrăvuri, ale aceleia care produsese învelitoarea de cărţi şi abat-jour-uri pentru lămpi din piele de om, ce pot fi şi acum văzute — cu oroare — în muzeul lagărului. (N-ar mai trebui adăugat decît că actualmente Ilsei Koch, guvernul de la Bonn i-a redat nu numai libertatea, ci i-a asigurat şi o pensie lunară).

Am părăsit încăperea plini de dezgust şi tristeţe, cutremuraţi de o ură fără de seamăn pentru asemenea călăi.

Ieşind afară am respirat pînă în adîncul pieptului aerul curat. Cînd am privit din înălţimea dealului mi se părea că nu vîntul, ci reculegerea închină într-o plecăciune neasemuit de adîncă pădurile de fagi înconjurătoare. Iar escavatorul pe care l-am întîlnit la plecare, scurmînd ruinele zidurilor lagărului, mi-a părut cu adevărat simbolic.

★

Maşina îşi continua drumul de-a lungul şoselei. Soarele îşi schimbase parcă locul de pe boltă în mii de sori ascunşi în spatele frunzelor. Mă gîndeam... „Jedem-das seine". „Fiecăruia — ceea ce i se cuvine". S-ar părea că fasciştii gîndiseră aici bine: comandanţii lagărului au fost ucişi, însuşi lagărul distrus, servind acum nu cauzei urii şi omorului, ci fiind o şcoală a urii împotriva războiului imperialist şi a omorului. Martirilor luptei împotriva fascismului, popoarele le-au înălţat monumente şi le păstrează amintirea; eliberatorilor sovietici şi popoarelor, care pe ruinele hitlerismului au înălţat o lume nouă, a păcii, întreaga omenire progresistă le mărturiseşte dragostea, recunoştinţa şi solidaritatea. „Fiecăruia — ceea ce i se cuvine".

Nu toţi pricep însă această lecţie a istoriei. Dovada? Din nou, ca şi în preajma celui de al doilea război mondial, monopoliştii americani — în primul rînd — reînvie militarismul german, autorul ororilor de la Buchenwald, ca şi al atîtor altora, duşmanul cel mai crunt al popoarelor europene. Din nou se aud asemenea zbierete isterice: „Integrarea Germaniei suverane în sistemul defensiv al Europei, cu participarea militară pe care ea o implică este singurul mijloc rapid şi sigur de a recuceri provinciile pierdute", „Trebuie să pregătim oameni tineri care într-o bună zi să poată contribui la recolonizarea răsăritului" (Adenauer) „Nu Germania trebuie alipită la Europa, ci Europa la Germania" (1953. Hans Christof Seebohm, ministru în guvernul de la Bonn).

Popoarele iubitoare de pace, mai puternice decît oricînd, pot avertiza pe noii amatori de măceluri: „Fiecare va primi ceea ce i se cuvine".

FRED MAHLER

Declaraţia făcută de Ciu En-lai cu privire la acordul americano-ciankaişist

PEKIN 9 (Agerpres). — Agenţia China Nouă transmite textul integral al declaraţiei făcute de Ciu En-lai, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze, cu privire la „tratatul de securitate mutuală" încheiat între Statele Unite şi Cian Kai-şi.

Guvernul Statelor Unite, se spune în declaraţie, ignorînd protestele şi avertismentele repetate ale poporului chinez, a încheiat la 2 decembrie 1954 un aşa-numit tratat de securitate mutuală cu clica trădătoare a lui Cian Kai-şi, izgonită în Taivan. Cu ajutorul acestui tratat, guvernul Statelor Unite încearcă să legalizeze ocupaţia armată a teritoriului chinez — Taivan şi folosind Taivanul ca bază, să-şi extindă agresiunea împotriva Chinei şi să pregătească un nou război. Acest act constituie o gravă provocare militară împotriva Republicii Populare Chineze şi împotriva poporului chinez. În numele guvernului Republicii Populare Chineze declar prin prezenta: Taivanul este un teritoriu chinez, iar Cian Kai-şi este duşmanul poporului chinez. Eliberarea Taivanului şi lichidarea clicii trădătoare a lui Cian Kai-şi constituie o problemă care priveşte exclusiv suveranitatea Chinei şi treburile sale interne şi noi nu vom tolera nici un fel de amestec din partea vreunui stat străin. Ameninţările războinice nu pot zdruncina hotărîrea poporului chinez de a elibera Taivanul; ele pot doar să sporească indignarea poporului chinez. Clica trădătoare anti-populară ciankaişistă nu are nici un drept să încheie vreun tratat cu vreo ţară. „Tratatul de securitate mutuală", încheiat între Statele Unite şi Cian Kai-şi nu are nici un fel de bază legală şi este nul şi neavenit. Acest tratat reprezintă o trădare a drepturilor suverane şi teritoriale ale Chinei şi poporul chinez se pronunţă cu hotărîre împotriva lui. Dacă guvernul Statelor Unite nu-şi va retrage toate forţele sale armate din Taivan, din insulele Penhuledao şi din strîmtoarea Taivanului şi va continua să se amestece în treburile interne ale Chinei, el trebuie să-şi asume răspunderea pentru toate urmările serioase care decurg din aceasta.

„Tratatul de securitate mutuală" încheiat de guvernul Statelor Unite cu clica trădătoare ciankaişistă este în toate privinţele un tratat de război şi agresiune. Imperialismul american este duşmanul poporului chinez. Guvernul Statelor Unite, încercînd să se impace cu înfrîngerea politicii sale imperialiste în China, a ocupat în iunie 1950 cu forţa armată Taivanul, dezlănţuind totodată războiul agresiv din Coreea, şi de atunci el protejează clica trădătoare a lui Cian Kai-şi şi călăuzeşte această clică în neîncetatele ei atacuri armate şi acţiuni de distrugere împotriva Chinei continentale şi a insulelor situate de-a lungul litoralului. În prezent, după încetarea războiului din Coreea, cînd guvernul Statelor Unite nu mai poate folosi acest război ca pretext pentru ocuparea mai departe a Taivanului, el a recurs făţiş la ticluirea unui „tratat de securitate mutuală" cu Cian Kai-şi în scopul acaparării făţişe a teritoriului chinez Taivan şi a insulelor Penhuledao.

„Tratatul de securitate mutuală" încheiat între Statele Unite şi Cian Kai-şi nu poate fi denumit în nici un sens un tratat defensiv; acesta este un tratat vădit agresiv. Cercurile agresive din Statele Unite şi adepţii lor caută să lase impresia că acest tratat are un caracter defensiv, dar aceste încercări nu pot ascunde cituşi de puţin esenţa lui agresivă. Taivanul este teritoriu chinez şi acest fapt a fost recunoscut de guvernul Statelor Unite prin acorduri internaţionale ca Declaraţiile de la Cairo şi Potsdam şi Actul cu privire la capitularea Japoniei, pe care S.U.A. şi-au pus semnătura. Eliberarea Taivanului este pentru poporul chinez o chestiune internă a Chinei şi guvernul Statelor Unite a recunoscut din nou în ianuarie 1950 drepturile suverane ale Chinei asupra Taivanului şi a declarat că nu intenţionează să se amestece în conflictul civil din China. În prezent guvernul Statelor Unite construieşte întăriri şi crează baze militare pe teritoriul chinez Taivan şi pe insulele Penhuledao, care se află la o depărtare de 5000 de mile de Statele Unite; el protejează clica trădătoare a lui Cian Kai-şi, respinsă de poporul chinez de 600.000.000 de oameni; el caută să împiedice poporul Chinei să elibereze teritoriul său — Taivanul. Acţionînd în acest fel, guvernul Statelor Unite comite flagrante acte de încălcare a normelor internaţionale, acaparează un teritoriu chinez, atentează la suveranitatea Chinei şi se amestecă în treburile interne ale Chinei — acţiuni care în nici un caz nu pot fi caracterizate ca defensive.

Pe de altă parte, pentru poporul chinez este un adevărat act de apărare eliberarea teritoriului său — Taivan, asigurarea suveranităţii sale naţionale şi integrităţii sale teritoriale.

Odată, militariştii japonezi au prezentat, de asemenea, ocuparea de către ei a Chinei de nord-est în 1931 ca un act de autoapărare. Totuşi nimeni nu l-a crezut. Este îndeobşte cunoscut că acapararea teritoriului unei alte ţări, încălcarea suveranităţii unei alte ţări şi amestecul în afacerile interne ale unei alte ţări, înseamnă săvîrşirea unor acte de agresiune. Poporul chinez, călit în lupta victorioasă împotriva agresiunii militarismului japonez, nu va tolera niciodată agresiunea americană săvîrşită sub pretextul apărării împotriva insulei Taivan şi a insulelor Penhuledao (Pescadores) aparţinînd Chinei.

„Tratatul de securitate mutuală" încheiat între Statele Unite şi Cian Kai-şi este un tratat care are drept scop intensificarea agresiunii şi pregătirea unui nou război. El nu are nimic comun cu menţinerea păcii. Cercurile agresive din S.U.A. şi adepţii lor, formulează tot felul de argumente pentru a ascunde ţelurile militare ale acestui pact. Totuşi, aceste ţeluri nu pot fi ascunse. Este bine cunoscut că de la începerea agresiunii armate împotriva Taivanului, guvernul S.U.A. ajută clica trădătoare ciankaişistă şi o instigă la raiduri războinice şi la acţiuni de distrugere împotriva Chinei continentale şi că el nu şi-a slăbit niciodată eforturile în această direcţie. Guvernul S.U.A. încearcă în prezent să legalizeze prin acest tratat ocupaţia Taivanului de către forţele maritime militare şi aeriene militare americane şi să-şi asigure dreptul de a-şi staţiona trupele terestre „în Taivan, în insulele Pescadores şi în preajma lor" în vederea menţinerii unei baze militare americane în Taivan.

În acest tratat, guvernul S.U.A. face o încercare făţişă de a împiedica prin ameninţarea cu războiul eliberarea Taivanului de către poporul chinez şi totodată prevede o nouă agresiune împotriva „altor teritorii" ale Chinei, în afară de Taivan.

Nu încape nici o îndoială că semnarea „tratatului de securitate mutuală" între S.U.A. şi Cian Kai-şi a făcut să crească primejdia extinderii agresiunii americane împotriva Chinei.

În declaraţia sa din 1 decembrie, John Foster Dulles, secretarul de stat al S.U.A., a spus fără ocol că acest tratat constituie o nouă verigă a aşa-numitului sistem de securitate creat de Statele Unite în Pacific. Aceasta dovedeşte că cercurile agresive din Statele Unite intenţionează nu numai să ocupe Taivanul şi să extindă agresiunea împotriva Chinei, dar şi să pregătească un nou război. Primejdia de război în Asia de sud-est a crescut ca urmare a tratatului de la Manilla, încheiat recent în urma uneltirilor Statelor Unite.

Este limpede că cercurile agresive ale Statelor Unite se străduiesc acum să creeze un sistem agresiv în răsărit, legînd tratatul dintre S.U.A. şi Cian Kai-şi de tratatul de la Manilla şi de alte tratate militare în Asia şi în zona Pacificului. Aceste acţiuni ale cercurilor agresive din S.U.A. sînt coordonate cu acţiunile lor în Europa, unde ele au inspirat încheierea acordurilor de la Paris, unde reînvie militarismul german şi extind sistemul de agresiune în Occident. Scopul lor este de a adînci scindarea lumii, de a înrobi popoarele din aceste regiuni şi de a accelera pregătirea unui nou război mondial.

Din cele expuse mai sus rezultă că scopul urmărit de guvernul S.U.A. în acest „tratat de securitate mutuală" nu este pacea, ci războiul. În fond, cercurile agresive americane copiază vechea tactică care a fost folosită de militarismul japonez în agresiunea sa împotriva Chinei.

Există însă unii oameni care doresc ca poporul chinez să uite învăţămintele istoriei şi să accepte ocuparea Taivanului de către Statele Unite. Poporul chinez nu va uita însă niciodată suferinţele care au fost urmarea incidentului de la Mukden din anul 1931; el nu va uita niciodată nici faptul că incidentul de la Liukoutiao din 1937 a fost o urmare a incidentului de la Mukden. Popoarele din Asia şi din ţările zonei Pacificului în a căror memorie este încă viu incidentul din anul 1941 de la Pearl-Harbour, nu vor uita niciodată cît de dezastruoase au fost urmările politicii de împăciuire faţă de agresiunea militariştilor japonezi. Tot astfel nici popoarele din Europa nu vor uita niciodată că tocmai politica de la München care a lăsat mînă liberă militarismului german în agresiunea lui, a fost aceea care a dus la cel de al doilea război mondial. Greşelile istoriei nu trebuie să se repete. Poporul chinez se pronunţă cu hotărîre împotriva acestui tratat încheiat între S.U.A. şi Cian Kai-şi în scopuri războinice, care primejduieşte securitatea şi pacea în Asia; el se pronunţă cu aceeaşi hotărîre şi împotriva acordurilor de la Paris care periclitează securitatea Europei şi pacea în întreaga lume.

Tratatul de securitate mutuală", încheiat între S.U.A. şi Cian Kai-şi, a agravat încordarea în Extremul Orient. Sînt unii care consideră că acest tratat va duce la slăbirea încordării în Extremul Orient, ceea ce nu corespunde cituşi de puţin realităţii. Dezlănţuind războiul agresiv împotriva Coreei şi intensificînd intervenţia în Indochina, guvernul Statelor Unite a procedat totodată la ocuparea militară a Taivanului. De aceea, de la bun început acest act a fost o parte din planul general de creare a încordării în Extremul Orient.

În urma armistiţiului din Coreea şi restabilirii păcii în Indochina, atmosfera încordată din Extremul Orient a început să se destindă. După conferinţa de la Geneva, în scopul micşorării continue a încordării din Extremul Orient, noi am declarat din nou limpede că Statele Unite trebuie să-şi retragă toate forţele armate din Taivan, din insulele Penhuledao şi din strîmtoarea Taivanului şi să înceteze amestecul lor în treburile interne ale Chinei. Guvernul Statelor Unite însă nu numai că nu şi-a retras toate forţele sale armate din Taivan, insulele Penhuledao şi din strîmtoarea Taivan, dar dirijează efectuarea de către clica trădătoare a lui Cian Kai-şi a unor incursiuni aeriene şi acţiuni de distrugere şi mai nesăbuite împotriva Chinei continentale. Crearea permanentă a încordării — aceasta este politica consecventă a guvernului Statelor Unite. Tocmai forţele armate ale Statelor Unite sînt acelea care în decurs de mulţi ani au violat în repetate rînduri spaţiul aerian şi apele teritoriale ale Chinei, şi nu forţele armate ale Chinei violează spaţiul aerian şi apele teritoriale ale Statelor Unite; tocmai Statele Unite sînt acelea care strecoară în China continentală spioni pentru desfăşurarea unei activităţi subversive, şi nu China este aceea care desfăşoară vreo activitate subversivă împotriva Statelor Unite. În perioada armistiţiului din Coreea părţile coreeană şi chineză au îndeplinit în mod cinstit acordul de armistiţiu şi acordul de repatriere a prizonierilor de război, în timp ce Statele Unite au încălcat acordul de repatriere a prizonierilor de război, reţinînd cu forţa peste 20.000 de prizonieri de război coreeni şi chinezi, pe care i-au forţat să intre în armatele lui Li Sîn Man şi Cian Kai-şi şi nu au prezentat nici pînă astăzi nici un fel de date în legătură cu aceştia. Cît despre restabilirea păcii în Indochina, China, în ceea ce o priveşte, a garantat îndeplinirea acordurilor de la Geneva, în timp ce Statele Unite nu numai că au refuzat să garanteze aceste acorduri, ci dimpotrivă au încheiat tratatul de la Manilla şi fac pregătiri în vederea înarmării şi instruirii trupelor baodaiste pentru a submina acordurile de la Geneva. În prezent, străduindu-se să intensifice primejdia de război şi să provoace o nouă încordare în Extremul Orient, guvernul Statelor Unite a încheiat acest tratat de război şi agresiune cu clica trădătoare a lui Cian Kai-şi. Toate acestea arată că răspunderea pentru faptul că încordarea în Extremul Orient nu slăbeşte, revine pe de-a-ntregul Statelor Unite.

Carta Organizaţiei Naţiunilor Unite interzice în mod categoric orice atentat împotriva integrităţii teritoriale şi independenţei politice a oricărei ţări. Acest principiu constituie baza păcii între ţări. Tratatul încheiat de guvernul Statelor Unite cu clica trădătoare a lui Cian Kai-şi, asemenea celorlalte aşa-numite tratate defensive ticluite de Statele Unite, cuprinde de obicei afirmaţii fără acoperire privind fidelitatea faţă de scopurile şi principiile Cartei Organizaţiei Naţiunilor Unite. Totuşi, toate aceste aşa-numite tratate defensive sînt diametral opuse scopurilor şi principiilor Organizaţiei Naţiunilor Unite. Aceste tratate pot duce numai la război; ele nu pot contribui la coexistenţa paşnică a ţărilor. Aceste tratate constituie o batjocorire a Cartei Organizaţiei Naţiunilor Unite; ele nu pot contribui la înfăptuirea scopurilor şi principiilor Cartei Organizaţiei Naţiunilor Unite şi la menţinerea păcii în lumea întreagă. În opoziţie cu aceasta, Republica Populară Chineză sprijină în mod consecvent principiile apărării drepturilor naţionale şi respectării reciproce a suveranităţii naţionale şi integrităţii teritoriale.

Cele cinci principii ale coexistenţei paşnice, în apărarea cărora se pronunţă împreună China, India şi Birmania corespund pe deplin scopurilor Cartei O.N.U. Noi sîntem ferm convinşi că deîndată ce ţările lumii vor susţine aceste cinci principii se vor strădui să creeze şi să lărgească zonele de pace şi se vor abţine de la provocarea de scindări, statele cu diferite sisteme sociale vor putea coexista în pace şi va fi posibilă crearea unui sistem de pace şi securitate colectivă. Conferinţa de la Moscova a ţărilor europene, care a avut loc recent, a depus mari eforturi în această direcţie şi a găsit sprijinul ţărilor iubitoare de pace şi popoarelor lumii.

Totuşi, cercurile agresive ale Statelor Unite şi adepţii lor fac tot ce le stă în putinţă pentru a submina cele cinci principii ale coexistenţei paşnice, şi pentru a împiedeca crearea unui sistem internaţional de pace şi securitate colectivă, înrăutăţind prin aceasta în permanenţă actuala situaţie internaţională atît în Răsărit cît şi în Apus.

Noi considerăm că toate ţările iubitoare de pace şi popoarele lumii sînt datoare să pună capăt înrăutăţirii situaţiei internaţionale şi să-şi dubleze eforturile în vederea asigurării păcii internaţionale.

În numele acestui ţel, poporul chinez declară solemn următoarele în faţa lumii întregi:

Taivanul este teritoriu chinez. Poporul chinez este ferm hotărît să elibereze Taivanul. Numai salvînd Taivanul de tirania clicii ciankaişiste trădătoare poporul chinez va putea asigura unitatea deplină a patriei sale şi va crea o nouă garanţie păcii în Asia şi în lumea întreagă. Toate propunerile cu privire la crearea aşa-numitului „stat independent" Taivan, cu privire la „neutralizarea" Taivanului sau la trecerea Taivanului sub „tutelă", înseamnă în fond dezmembrarea teritoriului Chinei, un atentat la suveranitatea ei şi un amestec în treburile ei interne şi sînt din această cauză absolut inacceptabile pentru poporul chinez. Pentru a îmbunătăţi situaţia în Extremul Orient, a înlătura primejdia de război împotriva Chinei şi a asigura pacea în Asia şi în lumea întreagă, guvernul S.U.A. trebuie să retragă toate forţele sale armate din Taivan, din insulele Penhuledao şi din strîmtoarea Taivan. Nu există nici o justificare pentru faptul că Statele Unite au trecut peste întinderile oceanului şi au ocupat teritoriul chinez Taivan.

Poporul chinez este hotărît împotriva războiului, dar el nu poate fi intimidat prin ameninţări de război şi nici forţat să se supună. Dacă cineva va impune poporului chinez războiul, poporul chinez va da intervenţioniştilor şi provocatorilor contralovituri hotărîtoare.

Poporul chinez doreşte cu ardoare pacea, totuşi el nu va cerşi niciodată pacea cu preţul teritoriului şi suveranităţii sale. Sacrificarea teritoriului şi a suveranităţii poate duce numai la o nouă agresiune. Aceasta nu poate asigura o pace adevărată. Poporul chinez înţelege că pacea poate fi apărată numai prin rezistenţa opusă agresiunii.

8 decembrie 1954.

Urzelile S.U.A. în Indochina

— Declaraţia lui Fam Van Dong —

HANOI 9 (Agerpres). — Agenţia Vietnameză de Informaţii transmite: Fam Van Dong, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Democrate Vietnam, a adresat lui V. M. Molotov şi Anthony Eden, care au prezidat conferinţa de la Geneva o declaraţie în legătură cu misiunea generalului Collins în Indochina.

Declaraţia este însoţită de un memoriu al Înaltului Comandament al Armatei Populare Vietnameze.

Fam Van Dong cere celor doi preşedinţi ai conferinţei de la Geneva să transmită copii după aceste documente ţărilor care au participat la conferinţa de la Geneva.

În declaraţia lui Fam Van Dong se spune printre altele:

Guvernul Statelor Unite a trimis recent la Saigon pe generalul Lawton Collins în calitate de ambasador american pe lîngă guvernul lui Ngo Dinh Diem. Potrivit propriilor cuvinte ale generalului Collins, misiunea specială care i s-a încredinţat are drept scop să „acorde sprijinul necondiţionat al S.U.A. guvernului Ngo Dinh Diem" şi „să-l ajute prin toate mijloacele posibile". Acest ajutor constă în primul rînd în „instruirea trupelor armatei vietnameze de către o misiune americană" şi „înzestrarea acestei armate cu echipament care în proporţie de 90% să fie de provenienţă americană".

Astfel, scopul agresiv al tratatului de la Manilla începe să se concretizeze în Vietnamul de sud odată cu sosirea misiunii generalului Collins.

Ajutorul acordat de guvernul S.U.A. clicii lui Ngo Dinh Diem este încă o dovadă că cercurile guvernante ale S.U.A., sînt hotărîte să-şi intensifice intervenţia în treburile interne ale Vietnamului, să împiedice aplicarea acordurilor de la Geneva şi să pregătească dezmembrarea definitivă a Vietnamului.

Poporul vietnamez şi guvernul R. D. Vietnam se opun cu tărie acestor violări extrem de grave ale acordului de la Geneva, a căror dovadă incontestabilă o constituie activitatea generalului Collins şi declaraţiile sale.

Pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa!

„Există posibilitatea unui drum pentru restabilirea unităţii Germaniei"

BERLIN 9 (Agerpres). — Ziarele vest-germane continuă să comenteze pe larg lucrările conferinţei de la Moscova a ţărilor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa.

„Părerea că realizarea acordurilor de la Paris va contribui la pregătirea reunificării Germaniei îşi pierde acum, după conferinţa de la Moscova, orice temei", scrie ziarul burghez vest-german „Die Welt".

„Există însă totodată, posibilitatea de a se găsi un drum care să ducă la restabilirea unităţii germane, continuă acelaşi ziar. Ultimele note şi declaraţii sovietice confirmă acest lucru. De aceea propunerile sovietice trebuie examinate cu cea mai mare atenţie şi trebuie să se facă încă o încercare în vederea reunificării ţării.

Occidentul şi-ar face lui însuşi şi Germaniei un mare serviciu dacă ar trage învăţăturile cuvenite din conferinţa de la Moscova şi dacă ar păşi pe o cale nouă de rezolvare a problemei germane".

„Vrem să învăţăm, nu să mărşăluim!"

BERLIN 9 (Agerpres). — „Acela care se mai îndoieşte încă de atitudinea reală a populaţiei vest-germane în problema reînarmării nu are decît să asiste la dezbaterile publice ce au loc în oraşele vest-germane şi la mitingurile în cadrul cărora populaţia îşi exprimă împotrivirea faţă de politica de reînarmare a guvernului Adenauer", scrie ziarul „Frankfurter Rundschau". „Într-adevăr, continuă ziarul, ceea ce se întîmplă astăzi în oraşele Germaniei occidentale, fie că este vorba de puternice centre industriale ca Essen, Düsseldorf, Hamburg, fie de marile centre culturale ca Göttingen, Heidelberg etc., oglindeşte în mod limpede ostilitatea mereu crescîndă a celor mai diverse pături ale populaţiei vest-germane faţă de reînarmare.

Tineretul din Gelsenkirchen a organizat o demonstraţie împotriva remilitarizării, străbătînd străzile oraşului cu pancarte pe care se puteau citi cuvintele: „Jos cu recrutarea forţată", „Vrem să învăţăm, nu să mărşăluim".

Duminică a avut loc la Solingen un mare miting al tineretului din acest oraş în cadrul căruia a luat cuvîntul un reprezentant al tineretului din Marburg (R. D. Germană). Participanţii la miting au adoptat o rezoluţie exprimînd hotărîrea lor de a nu deveni niciodată mercenari într-o nouă armată germană revanşardă.

Mişcarea împotriva remilitarizării a luat o amploare deosebită în rîndurile membrilor partidului social-democrat.

Ziarul social-democrat „Westfällische Rundschau" publică un articol al deputatului social-democrat Stampfer în care acesta scrie între altele: „Pacea adevărată se recunoaşte prin aceea că soldaţii părăsesc meleagurile străine şi se întorc la ei acasă. O asemenea pace nu ne este însă sortită prin acordurile de la Paris, căci după ratificarea acestora, trupele străine vor rămîne mai departe pe teritoriul ţării noastre".

Populaţia R.D. Germane cere încetarea remilitarizării Germaniei occidentale

BERLIN 9 (Agerpres). — TASS transmite:

În ultimele zile, în oraşele şi satele din Republica Democrată Germană au loc mitinguri şi adunări la care iau parte reprezentanţi ai celor mai diferite pături ale populaţiei. Participanţii la mitinguri şi adunări discută declaraţia conferinţei de la Moscova a ţărilor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa şi cer să se pună capăt politicii de reînviere a militarismului german.

Oamenii muncii din Karl-Marx-Stadt au organizat o puternică demonstraţie în sprijinul declaraţiei conferinţei de la Moscova a ţărilor europene. La demonstraţie au participat 60.000 de oameni. Participanţii la mitingul care a avut loc după demonstraţie, au adresat deputaţilor Bundestagului de la Bonn şi ai Adunării Naţionale franceze un mesaj, chemîndu-i să nu ratifice acordurile de la Paris. Mitingul oamenilor muncii din oraşul Gera la care au participat peste 20.000 de oameni s-a desfăşurat sub semnul protestului împotriva ratificării acordurilor de la Paris cu privire la remilitarizarea Germaniei occidentale şi al aprobării declaraţiei conferinţei de la Moscova.

Intîmpinarea „Zilei de luptă împotriva înarmării Germaniei occidentale" în Italia

ROMA 9 (Agerpres). — TASS transmite: Comitetul italian al mişcării partizanilor păcii din Italia anunţă că în numeroase oraşe din ţară se desfăşoară intense pregătiri în vederea „Zilei de luptă împotriva înarmării Germaniei occidentale", organizată pentru data de 21 decembrie. La Roma au avut loc 40 de adunări populare, la care asistenţa a protestat cu hotărîre împotriva reînvierii militarismului german. La Veneţia şi într-o serie de oraşe din provincia cu acelaşi nume se organizează întruniri şi convorbiri pentru lămurirea populaţiei.

Glasul tineretului vest-german

Poporul german se ridică hotărît la luptă împotriva uneltirilor puterilor occidentale care vor să transforme Germania occidentală într-o nouă bază de agresiune.

Tineretul vest-german îşi uneşte şi mai mult rîndurile în cadrul luptei pentru unitatea patriei sale. În fotografie: Tineri din oraşul Köln demonstrînd împotriva acţiunilor duşmănoase ale puterilor occidentale. Pe pancartă se pot citi cererile tineretului vest-german, care sînt în acelaşi timp ale întregii populaţii din Germania occidentală: „Tratat de pace, unitate şi pîine".

Procesul Partidului Comunist din Germania

BERLIN 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 decembrie, tribunalul vest-german din Karlsruhe a reluat procesul înscenat la cererea guvernului de la Bonn în scopul interzicerii Partidului Comunist din Germania.

În şedinţa tribunalului din 7 decembrie a luat cuvîntul reprezentantul guvernului de la Bonn, Kaufmann. El a încercat să respingă tezele expuse de reprezentantul Partidului Comunist cu privire la obligativitatea şi puterea de lege a acordului de la Potsdam pentru autorităţile vest-germane. Kaufmann a făcut o serie de afirmaţii care demască poziţia guvernului de la Bonn în probleme politice hotărîtoare. El a negat că acordul de la Potsdam reprezintă baza juridică pentru restabilirea unităţii Germaniei.

După expunerea lui Kaufmann, reprezentanţii Partidului Comunist au propus suspendarea dezbaterilor şi fixarea următoarei şedinţe pentru ziua următoare spre a avea posibilitate să pregătească răspunsul. Instanţa a aprobat cererea reprezentanţilor Partidului Comunist din Germania.

SCURTE ŞTIRI

★ La Leningrad s-a deschis o consfătuire unională consacrată problemelor sporirii fertilităţii solului în regiunile lipsite de cernoziom din partea europeană a U.R.S.S.

★ La 8 decembrie a sosit la Moscova A. Najjar, trimisul extraordinar şi ministrul plenipotenţiar al Libanului în U.R.S.S.

★ La 7 decembrie, în sala arhiplină a teatrului „Princess" din Londra, s-a desfăşurat cu mare succes spectacolul dat de baletiştii sovietici care vizitează Anglia la invitaţia Asociaţiei Anglia-U.R.S.S.

★ După cum relatează ziarul „Osterreichische Volksstimme", Elser, deputat al opoziţiei populare austriace, a cerut în Parlament în numele a sute de mii de ţărani cu gospodării mici şi muncitori agricoli înfăptuirea reformei agrare în Austria.

★ Guvernul de la Bonn a refuzat să elibereze viza de intrare jucătorilor echipei de hochei a asociaţiei sportive cehoslovace „Spartak", care la invitaţia clubului sportiv vest-german „Krefelder Eislaufverein" urma să dispute două meciuri în oraşul Krefeld.

★ După cum transmite agenţia sud-coreeană Habton Thonsin, la Seul a luat fiinţă o nouă grupare politică anti-lisînmanistă „Palciok Cihok Cin Hve".

★ Potrivit relatărilor ziarului „Le Drapeau Rouge", în ultima săptămînă a lunii noiembrie au fost înregistraţi în Belgia 135.976 şomeri totali, ceea ce reprezintă o creştere de 3.795 faţă de săptămîna precedentă şi 42.403 şomeri parţiali, adică cu 3.415 mai mulţi decît săptămîna precedentă.

★ În cadrul reuniunii Comitetului politic al Ligii Arabe din după amiaza zilei de 7 decembrie, a fost discutată situaţia din Algeria. Cu acest prilej, ministrul Afacerilor Externe al Irakului a declarat că problema algeriană va fi prezentată Organizaţiei Naţiunilor Unite.

★ Agenţia France Presse anunţă că la 7 decembrie peste 20.000 de muncitori din Saigon şi din Vietnamul de sud care deservesc forţele Uniunii franceze, au declarat grevă generală pe o durată nelimitată. Greviştii cer mărirea salariilor.

★ Agenţia France Presse anunţă că Dieta japoneză a ales ca succesor al lui Ioşida în postul de prim ministru pe Ichiro Hatoyama, preşedintele „Partidului democrat" din Japonia.

Intîlnirea internaţională a tineretului sătesc

VIENA — Astăzi au început în capitala Austriei, lucrările întîlnirii internaţionale a tineretului sătesc.

S-au întîlnit aci aproximativ 350 de reprezentanţi ai tineretului sătesc din peste 60 de ţări — tineri de diferite rase şi naţionalităţi, de diferite credinţe religioase şi convingeri politice, dar uniţi de aceeaşi mare voinţă: să cucerească o viaţă mai bună. Învingînd distanţele, ei au venit de pe întinsele plantaţii ale Americii de Sud, din cîmpiile Asiei, din mohorîtele aşezări săteşti ale Americii, din diferitele părţi ale Europei, pentru ca de la tribuna acestei întîlniri să arate care sînt condiţiile de muncă şi de viaţă în satele ţărilor lor, să arate cum înţeleg cei care i-au trimis aci să lupte pentru împlinirea aspiraţiilor şi revendicărilor lor legitime.

La ora 16,00, ora Austriei, prima şedinţă plenară a întîlnirii a fost deschisă de Guy de Vogue, membru în Comitetul de pregătire a Întîlnirii.

„Pentru prima dată reprezentanţii tineretului sătesc din întreaga lume se întîlnesc pentru a-şi spune amărăciunile lor, speranţele lor, voinţa lor" — a spus printre altele Guy de Vogue.

Concas Franco, deputat în parlamentul italian şi membru în Comitetul de pregătire a întîlnirii, a prezentat apoi raportul intitulat: „Situaţia, revendicările şi activitatea tineretului sătesc pentru o viaţă mai bună". — După ce a subliniat munca desfăşurată în diferite ţări în vederea acestei întîlniri, raportorul a arătat cît de grea, tristă şi întunecată e viaţa tinerilor săteni din ţările capitaliste, coloniale şi dependente. Astfel, raportul a menţionat că în Japonia sînt 4 milioane de muncitori agricoli şomeri; în Brazilia mai mult de zece milioane ţărani n-au pămînt; în Germania occidentală, după datele oficiale, impozitele care apasă pe micii proprietari aproape s-au dublat în raport cu anul 1948. În regiunea Varanin din Iran există o singură şcoală pentru 34 sate.

Raportorul a subliniat că situaţia grea în care se află tineretul sătesc din ţările capitaliste, este şi mai mult agravată de pregătirile febrile în vederea unui nou război mondial. „Pacea şi libertatea sînt dorinţele noastre arzătoare" — a spus Concas Franco. „În multe ţări, în pieţele satelor monumentele de marmură amintesc moartea a mii şi mii de oameni. În regiunile unde au fost lupte, se văd încă ruine şi pămîntul mai mărturiseşte suferinţele popoarelor. Pentru toată munca noastră, pentru ca satele să cunoască o viaţă demnă, trebuie să înceteze pregătirile în vederea unui nou război, trebuiesc desfăşurate larg relaţiile economice între ţări, trebuie pace. Aceasta este tot atît de adevărat la nord şi la sud, la est şi la vest".

—o—

Prezentarea scrisorilor de acreditare de către ministrul R. P. R. la Washington

WASHINGTON 9 (Agerpres). — La 7 decembrie a. c. tov. Anton Moisescu, ministrul plenipotenţiar şi trimis extraordinar al R.P.R. la Washington a prezentat scrisorile de acreditare preşedintelui S.U.A. Eisenhower.

—o—

Proteste împotriva proiectului „Uniunii Europei occidentale"

PARIS 9 (Agerpres). — În cadrul reuniunii din 9 decembrie a aşa-numitei Adunări Consultative a Consiliului Europei, care se desfăşoară în momentul de faţă la Strassbourg, s-au făcut auzite din nou proteste împotriva acordurilor de la Londra şi Paris. Agenţia France Presse relatează că, luînd cuvîntul printre o serie de vorbitori care au susţinut proiectul „Uniunii Europei occidentale", Gerhard Luetkens, membru al Partidului social-democrat din Germania, a reafirmat împotrivirea socialiştilor germani faţă de includerea Republicii de la Bonn în pactul Atlanticului de nord. Luetkens a subliniat că intrarea Germaniei occidentale în organizaţia pactului nord-atlantic ar face imposibilă reunificarea Germaniei.

Campionatul de şah al R. P. R.

Finala campionatului de şah al R.P.R. a continuat joi seara cu desfăşurarea rundei a 13-a.

Cea mai interesantă partidă a rundei s-a disputat între Troianescu şi Bălănel, fruntaşul clasamentului.

O victorie rapidă a obţinut Costea asupra lui Ghiţescu care în jocul de mijloc a comis o inexactitate. Mititelu l-a învins pe I. Szabo, menţinîndu-se astfel printre fruntaşii clasamentului. Printr-o combinaţie abil calculată, Ciocîltea a cîştigat la M. Rădulescu. Partos l-a învins pe Samarian şi Suta pe Drimer. Partida Karacsony-Radovici s-a terminat remiză.

După 13 runde, în clasament conduce Bălănel cu 10 puncte şi o partidă întreruptă. Urmează Costea 9½ puncte, Szabo 9 puncte şi o partidă întreruptă, Mititelu 8½ puncte şi Troianescu 8 puncte şi o partidă întreruptă.

SPECTACOLE

VINERI 10 DECEMBRIE 1954

TEATRE: Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.: Fidelio; Teatrul de Stat de Operetă: Lăsaţi-mă să cînt; Naţional „I. L. Caragiale" (Studio): [illegible] Krecet; Municipal: Cum vă place; Tineretului: David Copperfield (ora 19)); Studioul Actorului de Film „C. Nottara": Mincinosul; Armatei (B-dul Gen. Magheru): De partea cealaltă; Armatei (Calea 13 Septembrie): Jucătorii de cărţi şi Căsătoria; Muncitoresc C.F.R. (Giuleşti): Slugă la doi stăpîni; Ansamblul de Estradă al R.P.R.: Concert de muzică uşoară romînească (ora 20.15, în sala din Calea Victoriei). Magazin de stat (ora [illegible], în sala din str. Alex. Popov nr. 23); Circul de Stat: [illegible] spectacol; Teatrul „Ţăndărică": [illegible] (ora 10). Umor pe sfori (ora 20, în sala [illegible] Berea); Ansamblul de păpuşi al Teatrului [illegible]: Iepuraşul îngîmfat (ora 16.30, în sala „[illegible]" din B-dul 6 Martie nr. 2).

CINEMATOGRAFE: Patria, Elena Pavel: [illegible]; Circul Slavia; Republica, Bucureşti: [illegible] între popoare. Libertăţii: Chibriturile [illegible] fecioarei; Alex. Sahia: Zilele mi[illegible]; [illegible] Tainele vieţii; Vasile Roaită: Asalt [illegible] munţi; Gh. Doja, Ilie Pintilie: [illegible] koczi; Lumina: Prieteni credincioşi; [illegible] Anna; Timpuri Noi: Arta creatoare [illegible] fotbal Gironde-Dinamo. Expoziţia [illegible] de la Moscova — 1954. Tanţuşa [illegible] Arta, Popular: Hamlet; M. Eminescu: [illegible] Tineretului: Circul; Alex. Popov: [illegible] la Tulipe; 8 Martie: Slugă [illegible] Bancic: Şcoala curajului; Donca Simo: [illegible] pie om; 23 August: Iulius Fucik [illegible] Într-un port îndepărtat; Constantin [illegible] O noapte la Veneţia; Munca: [illegible] rioasă; Aurel Vlaicu, Rahova: [illegible] Flacăra: Profesorul Fabre; N. Bălcescu: [illegible] Cultural: Viaţa în citadelă; 1 Mai: [illegible] Volga: Clochemerle; 1 Mai: [illegible] T. Vladimirescu: Scrisoarea citită [illegible] Reîntoarcerea victorioasă; Boleslaw [illegible] de maturitate.

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Tel. Nr. 7.61.00. Secţia scrisori Tel. 7.66.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 8.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii.